

HOB-17/2011.
(HOB-47/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2011. július 5-én, kedden, 9 óra 7 perckor
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Az Állami Számvevőszék jelentése a természeti katasztrófák megelőzésére, elhárítására, következményeinek felszámolására kialakított rendszerek ellenőrzéséről</i>	6
<i>Dr. Horváth Margit tájékoztatója</i>	6
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	9
<i>Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása (A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)</i>	13
<i>Dr. Pintér Sándor tájékoztatója</i>	13
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	17
<i>Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter meghallgatása (A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)</i>	33
<i>Dr. Hende Csaba tájékoztatója</i>	33
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	39

Napirendi javaslat

1. Az Állami Számvevőszék jelentése a természeti katasztrófák megelőzésére, elhárítására, következményeinek felszámolására kialakított rendszerek ellenőrzéséről
2. Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása 10.00 órától
(A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)
3. Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter meghallgatása 11.00 órától
(A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Kocsis Máté** (Fidesz), a bizottság elnöke, valamint
Csampa Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke

Báthly Tamás (KDNP), a bizottság alelnöke
Iváncsik Imre (MSZP), a bizottság alelnöke
Ágh Péter (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz)
Borbély Lénárd (Fidesz)
Dr. Budai Gyula (Fidesz)
Farkas Zoltán (Fidesz)
Kulcsár József Ferenc (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Simon Miklós (Fidesz)
Földi László (KDNP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)
Juhász Ferenc (MSZP)
Rubi Gergely (Jobbik)
Korondi Miklós (Jobbik)
Dr. Dorosz Dávid (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Iváncsik Imre (MSZP) megérkezéséig dr. Harangozó Tamásnak (MSZP)
Tamás Barnabás (Fidesz) dr. Mátrai Mártának (Fidesz)
Tóth Gábor (Fidesz) Báthly Tamásnak (KDNP)
Földi László (KDNP) megérkezéséig dr. Simon Miklósnak (Fidesz)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) távozása után Iváncsik Imrének (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Laban János, a bizottság főtanácsadója

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Horváth Margit osztályvezető (Állami Számvevőszék)
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter

Megjelentek

Szegő László ezredes (Köztársasági Elnök Hivatala)

Négyesi József mérnök dandártábornok (MK Katonai Felderítő Hivatal, főigazgató-helyettes)

Domján László vezérőrnagy (MK Katonai Biztonsági Hivatal, főigazgató)

Orosz Zoltán altábornagy (Honvéd Vezérkar Főnök helyettes)

Sulyok János dandártábornok (Közgazdasági és Pénzügyi Hivatal, főigazgató)

Szpisják József mérnök ezredes (Tervezési és Koordinációs Főosztály, főosztályvezető)

Dr. Dankó István (HM Jogi Főosztály, főosztályvezető)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 7 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

CSAMPA ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok mindenkinek! Elnök úr megkért, hogy a bizottsági ülés első részét vezessem le.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának ülését megnyitom. Jelen van 11 fő, helyettesítést adott 3 képviselőtársam: Iváncsik Imrét Harangozó Tamás képviselő úr, Tóth Gábort Básthy Tamás képviselő úr, Tamás Barnabás képviselő urat pedig dr. Mátrai Márta képviselő asszony fogja helyettesíteni. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Javaslatot teszek a napirend elfogadására. A futárpostában értesítettem önöket a napirend-kiegészítési javaslatomról, így a napirend a következők szerint alakulna: 1. az Állami Számvevőszék jelentése a természeti katasztrófák megelőzésére, elhárítására, következményeinek felszámolására kialakított rendszerek ellenőrzéséről; 2. dr. Pintér Sándor belügyminiszter úr éves meghallgatása; 3. dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter úr meghallgatása 11 órától.

Kérdezem, ki az, aki a napirendi pontokkal egyetért... *(Jelzésre:)* Bocsánat, Harangozó Tamás!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megkérdezni, mert az előzetes meghívóból mintha az derülne ki, hogy valóban egy órája lesz a bizottságnak arra, hogy az éves meghallgatást a belügyminiszterrel kapcsolatban lefolytassa.

ELNÖK: Én úgy gondolom, hogy a kérdések egy óránál tovább fognak csúszni, és nagy valószínűséggel a miniszter úr válaszolni fog a kérdésekre. Gondolom, arra nincs időkorlát. *(Dr. Harangozó Tamás: Köszönöm.)* Köszönöm szépen.

Fölteszem tehát a napirendet szavazásra. Aki a napirendi javaslattal egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, a bizottság egyhangúlag egyetértett.

Az Állami Számvevőszék jelentése a természeti katasztrófák megelőzésére, elhárítására, következményeinek felszámolására kialakított rendszerek ellenőrzéséről

Rátérünk az 1. napirendi pontra, az Állami Számvevőszék jelentésének megtárgyalására. Köszöntöm körünkben dr. Horváth Margit osztályvezető asszonyt az Állami Számvevőszéktől. Tájékoztatom, hogy a bizottság tagjai számára biztosítottam az 1107. számú ÁSZ-jelentés elérhetőségét, ezért kérem, hogy csak a fő vonalait ismertesse bizottságunkban. Osztályvezető asszony, öné a szó.

Dr. Horváth Margit tájékoztatója

DR. HORVÁTH MARGIT (Állami Számvevőszék): Én is köszöntöm a képviselő hölgyet és urakat. Először nagyon röviden szeretném megosztani elnök úrnak azt a szervezeti-működési felelős stratégiáját, hogy az Állami Számvevőszék a bizottságok munkáját kiemelten szeretné támogatni. Ezért külön öröm számunkra, hogy ezt a jelentésünket ilyen időkeretben sikerült napirendre tűzni, aminek természetesen tudjuk az aktualitását, hiszen a katasztrófavédelem fejlesztésével kapcsolatos törvénycsomagot pillanatokon belül elfogadják.

Hogyan is került sor erre a vizsgálatra? Ez elnök urunknak az első soron kívül elrendelt vizsgálata. Egy teljesen más típusú, hagyományos költségvetési tervezéssel kapcsolatos vizsgálat előkészítésébe kezdtünk volna belebonyolódni, amikor rájött elnök úr, hogy ez egy nagyon fontos téma, hiszen 2009-ben és főleg 2010-ben Borsod megyében a

rendkívüli csapadékos időjárás miatt nagyon sok katasztrófa keletkezett, és azokat el kellett hártani. Ideje volt, hogy számba vegyük az egész rendszernek a működését.

A cím kicsit hosszú, de a lényege, hogy a természeti katasztrófák kezelésének rendszerét tekintettük át; ellenőriztünk egy sereg központi intézményt, értelemszerűen a szabályozó minisztériumokat. Kiemelem természetesen a Honvédelmi Minisztériumot, a Belügyminisztériumot és az NGM-et mint fiskális tárcát. A központi intézményeknél nagyon fontos volt az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság, a Meteorológiai Szolgálat; megnéztünk uniós pályázatokat is, tehát az NFÜ; a Vízügyi Szolgálat és a Kormányzati Koordinációs Bizottság. Ennél is fontosabb volt, hogy jól találjuk meg azt az önkormányzati kört, amelyet érdemes, és hozadéka is lesz, ha különböző típusú ellenőrzési módszerekkel megnézzük. Így 30 önkormányzatot választottunk ki helyszíni vizsgálatra, úgy, hogy a természeti katasztrófák minden típusa forduljon elő, és ne csak ez legyen a rendező elv, hanem az is, hogy a vis maior keretből valóban kapjanak támogatást, tehát már a felkészülés során világos volt, hogy érintettek. 50 önkormányzattól tanúsítványokkal kértünk adatokat; és az összes önkormányzatnak, a polgármestereknek küldtünk egy külön kérdőívet. Felhívom szíves figyelmüket, hogy külön összefoglaltuk a polgármesteri kérdőívek tapasztalatait, objektív, szubjektív dolgok egyaránt szerepelnek benne; ez az 1. számú függelékünk. Ha áttekintették az anyagot, látni fogják, hogy a polgármesterek tapasztalata a rendszer egészének működéséhez képest lényegesen zordabb. Hogy ennek mi az oka, azon gondolkodjanak el.

Mit értékeltünk? A szabályozási és intézményrendszert, a feladatokat, felelősségi és hatásköröket, különös tekintettel az önkormányzatokhoz telepített feladatokra és hatáskörökre, az ahhoz rendelt vagy nem rendelt eszközökre. A programunkhoz húszoldalas feladat-, hatáskör-, felelősségjegyzéket csatoltunk. Ez azt jelenti, hogy számba vettük, körülbelül hetven jogszabály határoz meg az önkormányzatok számára ilyen típusú feladatokat. El lehet gondolni, hogyan tudnak vagy nem tudnak a polgármesterek és a kis apparátusok a kisebb községekben eligazodni.

Megnéztük, nagyon fontos volt a költségvetési források alakulásának áttekintése. Megállapítottuk, hogy már a központi költségvetés szintjén sem egyértelmű, mennyit fordítanak milyen jogcímen a katasztrófavédelemre. Hát még az önkormányzati szinten!

Megnéztük a nyomkövethetőséget, valamint a mélyről megfigyelő és előrejelző rendszereket; így került bele a Meteorológiai Szolgálat.

Miket találtunk? Ahogy jeleztem, a 2010. évi rendkívüli helyzet kihozta a rendszer erősségeit és gyengeségeit, fogalmazhatunk úgy is, hogy élesben tesztelte. Az erősségek: a veszélyhelyzetek köre jól meghatározható, különösen a vízügynél, tehát tudják, hogy mikor kell elkezdeni lépni. Erősek a vízügy szakmai tradíciói. Annak ellenére, hogy a szakembergárda nagy része elöregedett és kevesen is vannak, a szakmai tradíciók még működnek. 1999-től van központi katasztrófavédelmi szervezetünk, ez az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság. 2001-től kezdve a hivatásos és nem hivatásos, állami és nem állami szerveknek katasztrófa helyzetek idején együtt kellett működniük. Talán ez az egy pozitív hozadéka az egész dolognak, hogy egyre begyakorlottabb és egyre jobb lett a koordináció. Még nem tökéletes, de rengeteget javult. Az önkormányzatokat bevonták a védelmi igazgatás rendszerébe, amely a HM-fejezet irányítása alatt rendkívül jól működik.

Konzultáltunk a karitatív szervezetekkel – a Máltai Szeretetszolgálattól kezdve a Vöröskereszten át a baptistákig – és a biztosítókkal. Megállapítottuk, hogy a karitatív szervezetek közreműködése egyre jobb, egyre hatékonyabb, a polgármesterek is rendkívül pozitívan értékelték. Itt is van javítanivaló: lehetne jobban együttműködni. A biztosítókkal, a biztosítók szövetségével való konzultáció pedig arra mutatott rá, hogy mind az önkormányzatok, mind a lakosok szintjén rendkívül alacsony az öngondoskodási hajlam. Nagyon jellemző, hogy ha valamilyen katasztrófa bekövetkezik – mi csak a természeti katasztrófákat néztük, de azért tudjuk, hogy ez az ipari katasztrófáknál is megvalósult –, az

állampolgárok minden segítséget az államtól várnak, ők viszont nem biztosítják az ingatlanukat. Sőt ennél még rosszabb a helyzet, mert a helyreállítás után az önkormányzatok újra kiadják az árterekre az építési engedélyeket, holott a kormány többször felhívta a figyelmüket, hogy vizsgálják felül ezt a helyzetet és intézkedjenek.

Most pedig hadd szóljak néhány szót a gyengeségekről. A szabályozás kezdettől fogva töredezett. Ahogy jeleztem, a vízügyi szabályozás már 1995-től élt egészen jól átgondolt szabályozási rendszerrel. 1999-ben jött létre az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság és a katasztrófavédelem mint olyan. Ez a négyéves eltérés sok mindent eredményezett és okozott a későbbiek során is. Még az alkotmány szintjén sem sikerült helyrehozni a dolgokat, hogy rendkívüli csapás esetén mikor lehet beavatkozni. Az új alaptörvény viszont ezt is rendezte. Most már természeti csapások és ipari katasztrófák esetén is egyértelműen beavatkozhat a kormány. Az, hogy az alkotmányos szabályozás nem volt tökéletes, természetesen még nem jelentette azt, hogy nem avatkoztak be.

Megállapítottuk, hogy az önkormányzatoknál a feladatok és az eszközrendszerek nem voltak összehangoltak. Az önkormányzatoknak rendkívül sok tervet kell készíteniük – külön ár- és belvízvédelmi tervet, külön polgári védelmi tervet és egyébeket –, amihez túl sok támpontot nem kapnak. A tervek elkészítéséhez annak kellene alapul szolgálnia, hogy milyen veszélyesek a települések polgári védelmi, illetve ár- és belvízvédelmi szempontból. Itt azt állapítottuk meg, hogy az ár- és belvízvédelmi szempontból veszélyeztetett települések több mint 50 százaléka nem volt besorolva a másik csoportba. A települések 30 százaléka egyáltalán nem volt besorolva polgári védelmi veszélyesség szempontjából. A megvizsgált nyolcvan önkormányzat fele nem készített védelmi tervet, az elkészült védelmi tervek fele pedig nem volt megfelelő. Tehát rendkívül sok probléma van. Az együttműködési koordinációs jogosítványoknál komoly hátrányokat okozott a tulajdonviszonyok tagoltsága, hiszen az önkormányzatoknak a saját területüket illetően vannak feladataik. A katasztrófa viszont nem válogat, a tulajdoni jogosítványok pedig, mint tudjuk, elég tarkabarkák; önkormányzati, magán, KÖVIZIG és mindenféle más tulajdoni formák vannak. A mai szabályozás szerint még az sem egészen tisztázott, hogy egy katasztrófa bekövetkezésekor melyik önkormányzatnak kell először lépnie, így a polgármesterek egyéni rátermettsége és felkészültsége volt a meghatározó. Volt, aki rátermettebben tudott intézkedni, mert olyan típus, volt, aki nem.

Nagyon hangsúlyos a gyengeségeknél a finanszírozási oldal. Zárójelben szeretném megjegyezni, hogy a jövő évi költségvetés tervezésekor jusson eszükbe ez a tájékoztató, hiszen akárhogy is nézzük, plusz források betétele nélkül a rendszer hatékonyságát nemigen lehet javítani. Hozhatnak csodálatos törvényeket, összehangolhatják a vízügyi és egyéb feladatokat, elmehetnek az állami beavatkozás növelése irányába – ezt mi is helyesnek tartjuk –, de ha a megfelelő finanszírozási oldalt nem teszik hozzá, akkor csak a felszínen oldják meg a problémát. A rendszer centrális intézménye, az OKF 2008-ban még 19 milliárd forintból gazdálkodott – ebben a működési költségek és a katasztrófákra fordított kiadások is benne vannak –, 2011-ben viszont ez az előirányzat ennek mindössze az 58 százaléka, 11 milliárd forint. A vízügyi szolgálat 2009-ben 16 milliárdból gazdálkodott – ez se sok –, 2011-ben pedig már csak ennek 87 százalékából, 14,7 milliárd forintból. Az önkormányzatok vis maior támogatása az a rendkívüli keret, amelyből lehet igényelni védekezésre és helyreállításra. 2009-ben és 2010-ben is sok önkormányzat igényelt pénzt ebből a keretből. 2010-ben volt nagyobb a baj, akkor 850 önkormányzat nyújtott be igényt. 2009-ben közel 300. Az igényeknek sajnos az 50 százalékát sem sikerült kielégíteni. Azt azért látni kell az egész rendszerben, hogy a legnagyobb ráfordítások a helyreállításnál vannak, és ezeknek a 70 százaléka központi támogatásból megy. Amikor tervezzük a költségvetést, akkor nagyon nagyrészt az általános tartalék – kicsit úgy sugallva – azért majd erre is szolgál, ha ilyen katasztrófa bekövetkezik; itt is igénybe vett az állam ilyen eszközöket.

Milyen javaslatokat tettünk? Azt mondtuk, hogy alkalmazzanak a döntéshozók egy egységes megközelítést, amely a tervezéstől a felhasználásig kihat. Ennek talán legyen a centrumában az, hogy kezeljük a katasztrófavédelmet egy külön ágazatként, és ne ágazatonként határozzuk meg, hogy kinek mit kell tennie, mert ehhez hozzá lehet rendelni a megfelelő koordinációs jogosítványokat és finanszírozási háttérrel is.

Van egy vonatkozása, a NATO- és az EU-csatlakozás. Itt is érdemes megfontolni – egyébként a gyakorlatban működnek ezek a rendszerek –, hogy csatlakozzunk a gyorsriasztási és egyéb monitoringrendszerekhez, mert így a kölcsönös segítségnyújtás is könnyebben megy.

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy az önkormányzatokhoz telepített feladat- és hatáskörök eszközrendszerei kerüljenek összhangba. Ez alatt azt értjük, hogy legyenek felkészítettek maguk a polgármesterek is; legyen olyan szakember mellettük, ha ők nem szakemberek, aki tud ebben segítséget nyújtani; legyenek meg a megfelelő készletek, mert ezekkel is baj volt. A vízügyi területen a szakembereket át kellett csoportosítani, mert nem voltak elegendően. Viszont kiemelkedően jó tapasztalatunk volt, és jelenleg és talán a jövőben is az a helyzet, hogy az ilyen katasztrófák elhárításánál nem lehet a jól szervezett rendőrségi-honvédségi erőket nélkülözni, holott néha az volt a benyomásunk, hogy kicsit drága velük megoldatni olyan problémákat, amelyeket talán más szervezeti formában is meg lehetne, ha azok a szervezeti formák létrejönnek és megerősödnek. Úgyhogy kiemelten jónak tartottuk a fegyveres testületek közreműködését a katasztrófák elhárításában, de kicsit drágának.

Az illetékes minisztereknek pedig javasoltuk, hogy a veszélyeztetettségi besorolást, amiről beszéltem, vizsgálják felül.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, osztályvezető asszony. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, kinek van kérdése, véleménye a jelentéssel kapcsolatban. Juhász Ferenc képviselő úr!

Hozzászólások, reflexiók

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Osztályvezető Asszony! Az ön által ismertett jelentés tartalma és főbb megállapításai, azt hiszem, nem térnek el a mi ismereteinktől és eddigi tapasztalatainktól. Ez önmagában már egy jó hír, mert ez azt jelenti, hogy legalább a valóságot egyféleképpen látjuk. Azt nevezetesen, hogy a kockázatok és a veszélyek viszonylag jól kiszámíthatóak, jól prognosztizálhatóak; az állami intézményrendszer strukturái helytel-közzel felépítettek, kialakultak; a szükséges jogi szabályozás elégséges, bár harmonizációra szorul – ugyanakkor meg a katasztrófák persze ezeket nem veszik figyelembe és jönnek, és ezek elhárításához, illetőleg a nagyobb baj megelőzéséhez, később kármentesítéshez pedig a szükséges források hiányoznak.

Én azt gondolom, egy ilyen tájékoztatóval, miközben helyénvaló, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ebben a kérdésben kap információt, mégis alapvetően a kormánynak kellene foglalkoznia. Azért a kormánynak kellene foglalkoznia, mert számos olyan döntés vár rá, amelyekkel ez a probléma, ami most jelentkezik, kezelhetővé válik, illetőleg amivel ezen a problémán segíteni tud. Mindenekelőtt az önkormányzatok feladatainak újragondolásánál, amely feladatok megmaradnak, azoknak a korrekt finanszírozásánál, a megyei önkormányzatok működésének és a katasztrófaelhárítás rendszerének kialakításánál és az állami intézmények összehangolásánál mindenütt van a kormánynak nagyon komoly szerepe, de alapvetően a költségvetési és finanszírozási kérdések megoldásában van a legnagyobb szerepe. Magam is úgy látom – és nem kellene ebből politikai természetű vitát provokálni, én

magam sem szeretnék –, hogy alulfinanszírozott a rendszer. És egy alulfinanszírozott rendszer óhatatlanul hibát termel, illetőleg nem képes a feladatokat korrekten ellátni, még akkor is, ha egyébként minden más feltétel adott. Tehát ahhoz, hogy ebben hatékonyabbak legyünk, több pénz kell. A több pénz feltételezi azt, hogy egyébként a későbbiekben hatékonyabban lehet föllépni a katasztrófákkal szemben, illetőleg a védekezésben. Ez egyébként összességében valószínűleg az állam számára kevesebb pénzt jelent, értsd: ha időben, megfelelő kondíciókkal képesek a szervezetek fellépni, akkor valószínűleg megakadályozhatunk olyan károkat, amelyek később egyébként nagyobbak lehetnek.

Legeslegvégül pedig az árvíz- és egyéb katasztrófavédekezésnél a kijelölt rendszerek költséghatékonyságára szeretnék utalni. Mindenki pontosan tudta, hogy ma egy katona, egy rendőr, egy ilyen hivatásos állami alkalmazott bevetése katasztrófatérségben a katasztrófaelhárítás okán a legeslegdrágább, ami létezik. Megjegyzem, ugyanezekkel védetni a laktanyákat is a legeslegdrágább, de ez majd egy harmadik napirendi pont tárgya. Azaz meg kell találni azt az optimumot, hogy hol van az, amit egyébként saját erőből kell megoldani, és mi az, amikor egyébként teljesen természetesen ezeket vinni kell, nincs mese, akármennyibe is kerülnek. Ez szintén nem az ÁSZ-nak a felelőssége meg a feladata, hanem sokkal inkább ismételten a kormányzaté, és azon szervek együttműködésének a gyümölcse lehet ez az optimalizálás, amelyek ebben az ügyben érdekeltek. Azaz a katonákat, a rendőröket, ha baj van, vezényelni kell – de csak akkor kell vezényelni, ha baj van. A katonákat és a rendőröket kint tartani – erre nagyon sok példa volt, példának okáért a Sajó környékén is – fölöslegesen, csak azért, hogy a miniszter meglátogathassa őket, nem érdemes, mert sokba kerül. Ám ellenben sok helyütt, ahol meg feladat van, ott meg valószínűleg ezt el kell látniuk.

No, erre vonatkozóan gondolom én, hogy miközben tisztelettel köszönöm a tájékoztatót, jelzem azt, hogy az álláspontunk és az ismereteink nagyon sok tekintetben egyeznek, kérem azt, a kormánypárti képviselőtársaink és nyilván az ÁSZ elnöke is azon lesz, hogy ezt a kérdést a kormány alaposabban és mélyebben vizsgálja meg, és az ehhez szükséges döntéseket pedig hozza meg.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mátrai Márta képviselő asszonyé a szó.

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Osztályvezető Asszony! Először is szeretném megköszönni a munkájukat, mert rendkívül korrekt tájékoztatót hallottunk. Azt gondolom, az a vastag könyv, ami ott ön előtt van, és aki azt elolvasta, abból világosan láthatta, hogy az Állami Számvevőszék mindenre kiható és részletes vizsgálata után kaptuk ezt a tájékoztatót, amiből dolgozni lehet.

Azt gondolom, azt senki nem vitathatja, hogy egyik napról a másikra előre jutni nem lehet. Hiszen magából a jelentésből is kitűnik, hogy 2000-ben volt egy irány, amelyet folytatni kellett volna, és ha az évek múlásával azok a tervek, amelyek akkor lefektetésre kerültek, ütemről ütemre megvalósulnak, akkor most az Állami Számvevőszék és mi sem szembesülnénk azzal, hogy bizony rengeteg a tennivaló, és ez pénzt követel. És sajnos azt kell mondjam, hogy mind a katasztrófavédelem vizsgálatánál, mind az ország egyéb területein lassan ott tartunk, hogy nincs olyan szelete, amire nyugodt szívvel azt mondhatnánk, hogy rendben van. Minden egyes feladat megoldása költséget igényel és pénz kell hozzá, és ezért azt gondolom, hogy ennek a megvalósítása ezért lesz időigényes. De itt az Állami Számvevőszék is nagyon korrektül rámutatott arra, hogy melyek azok a hiányosságok, amelyek prioritást élveznek és rendkívül fontosak. Azt gondolom, a minisztérium, illetve a kormány mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy elsősorban azokat a feladatokat végezze el, amelyek itt a sorrendiségben meghatározásra kerültek.

A magam részéről azt tudom hozzátenni, hogy köszönöm a munkájukat, köszönöm a figyelemfelhívást és a kritikát, de egy kis türelmet fogunk kérni, hiszen mindannyian tudjuk, hogy milyen az ország gazdasági helyzete, költségvetési lehetősége. Biztos vagyok benne, hogy a kormány a lehetőségekhez képest kiemelten fogja kezelni a katasztrófavédelemmel kapcsolatos feladatok megoldását. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Simon Miklós képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelettel szeretném megkérdezni, a vizsgálat kiterjedt-e arra, hogy nem állami intézmények és cégek irányában az állam részéről megfelelő kapcsolatrendszer, illetve törvényi szabályozás van-e. Gondolok itt az áramszolgáltatók és az állam közötti szükséges feladatok megosztására katasztrófa esetén. 2010 júniusában szerencsétlenségünkre volt tapasztalatunk e tekintetben, amikor a hatalmas vihar fél Szabolcs megyét letakarította, és azt láttuk, hogy az E.ON csak egy hét múlva kezdett felébredni. Nem volt elég az, hogy házakat, háztetőket tett tönkre a vihar és családokkal kellett foglalkozni, hanem például a hűtőgépeket is üzemeltetni kellett, nehogy megromoljanak az élelmiszerek. Kérdezem, hogy van-e olyan megállapításuk, amely ezzel kapcsolatos.

A polgármesterek tekintetében is elhangzott egy-két megjegyzés. Én ezt annak tudom be, hogy az önkormányzatok az elmúlt nyolc esztendőben igencsak ki lettek véreztetve – Juhász úrnak ezt nyilván nem kell különösebben mondanom –, és mindenkit el kellett bocsátani, akit csak lehetett, hogy azért még el tudják látni a törvény által rájuk rótt feladatokat, ezért a katasztrófavédelem elhárításához szükséges szakembergárda a körzetközpontokat kivéve sehol nincs. Az nem természetes dolog, ami a polgármesterek tudását illeti. Felkészítő tanfolyamok ugyan vannak, de az édeskevés. Se pénz nem volt, se szakembergárda, így az önkormányzatok abból főztek, amiből lehetett. Azért is örülök ennek az átvilágításnak, mert megmutatta, hogy milyen problémák vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Juhász Ferenc képviselő úr!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal a felvetéssel mélyen egyetérték, hogy az államnak a nagy szolgáltatók irányában kell kötelezettséget megfogalmaznia, mert abszolút helytálló az, amit Simon Miklós polgármester úr és képviselő úr mondott, és elfogadhatatlan az az arrogancia, ahogy a szolgáltatók erre reagáltak, ahogy nem foglalkoztak ezzel a kérdéssel. Ezért mindenféle olyan törvényi előírást, amely szigorítaná a helyzetet és feladatot szabna nekik, mi tudnánk támogatni, mert tapasztalataink szerint ezt támogatni kell.

Én csak a finanszírozással kapcsolatban szeretnék egy mondatot mondani Mátrai Márta képviselőtársamnak. 2009 volt a válság legnehezebb éve. Osztályvezető asszony az előbb elmondta, hogy akkor mennyi volt a katasztrófavédelem finanszírozása és mennyi most. Ugyanez igaz az önkormányzatokra is. Tisztelt képviselőtársaim, hasonlítsák össze, mennyi volt akkor és mennyi most. Most kevesebb! Önöknek volt 500 milliárd forintjuk a MOL-ra, volt 500 milliárd forintjuk a tehetősebbek megtámogatására, ezért tisztelettel kérem, hogy az összes bűnünk fejünkre olvasása mellett ezen is gondolkodjanak el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mátrai Márta képviselő asszony!

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Ehhez azért egy mondatot hozzá kell tennem. Képviselőtársam, 2000-ben volt egy irány, amely meghatározó lett volna, ha azt lépésről

lépésre végrehajtják. 2008 valóban a válság éve volt, de 2000 és 2008 között volt nyolc év, amikor lehetőség lett volna az építkezésre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még kérdés, észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, megadom a szót osztályvezető asszonynak.

DR. HORVÁTH MARGIT (Állami Számvevőszék): Ahogy Juhász úr összegezte a dolgokat, az teljesen korrekt és összhangban is vagyunk. Javasatainkat a kormánynak címeztük, amely úgy kezdődik, hogy „a helyszíni ellenőrzés megállapításainak hasznosítása mellett javasoljuk a kormánynak”, és csak az apróságokat címeztük az illetékes minisztereknek. Tehát mi is úgy látjuk, hogy e tekintetben majd a kormánynak kell lépnie. De hisz lépett is: elkészült egy koncepció, amely alapját képezi a nemrégiben benyújtott, sőt már az általános vita keretében lévő továbbfejlesztési törvénycsomagnak. Ebben a koncepcióban vázolták a főbb irányokat, és erre mi rá is tudtunk tekinteni. A fő irányok tehát most is megvannak.

Mátrai Márta képviselő asszonynak köszönöm, hogy áttekintették a jelentést és így értékeli azt. Valóban az volt a célunk, hogy minden részletre kiterjedően megpróbáljuk összegezni a szabályozással, a finanszírozással, a működéssel, valamint a megelőzéssel, védekezéssel és a helyreállítással kapcsolatos tapasztalatokat. Nem hangsúlyoztam eléggé – mert az idő rövideje miatt nem lehet mindent elmondani –, hogy van itt még egy terület, amelyre nagyon nagy gondot kellene fordítani, és ez a megelőzés, ami mindig háttérbe szorul. Ez nyilvánvalóan azért van, mert abban az időben, amikor nincs katasztrófa, másra mennek el a források. Megelőzés kapcsán például tározók tömegét lehetne építeni, mert ez is beleférne a megelőzés fogalomkörébe. De az is igaz, hogy a karbantartások és a fejlesztések nagyon elmaradtak az évek során, és emiatt még többre fog kerülni a rendszer. Tehát összefüggő és bonyolult folyamatok játszódnak le a háttérben. *(Dr. Kocsis Máté, a bizottság elnöke megérkezik az ülésre.)*

Szeretném jelezni, hogy hatályba lépett az új ÁSZ-törvény. Remélem, hogy az alapján az intézkedési terv nevű műfaj, kategória nagyobb szerepet kap. A kormány nem nagyon volt hajlandó intézkedési terveket készíteni, de egyes minisztériumok fegyelmezettebbek voltak és készítettek, azok viszont nem mindig feleltek meg a követelményeknek. Reméljük, hogy harminc napon belül olyan intézkedési tervek készülnek, amelyek használhatók és hasznosíthatók lesznek és Juhász úr felvetésének is megfelelnek.

Polgármester úrnak szeretném jelezni, hogy az E.ON-os vonulattal nem tudtunk foglalkozni. Egyébként is konzultatív jelleggel vontunk be nem állami dolgokat, de csak a karitatív szervezeteket és a biztosítókat, a többi információ mind az önkormányzatokon keresztül érkezett be. Az önkormányzatok ilyenkor igénybe veszik egyéni vállalkozók és magáncégek segítségét, gépeiket és egyebeket, viszont az elszámolásnál később problémák jelentkeztek, merthogy például a visszaszállítási költségeket már nem akarták kifizetni. Tehát itt is bonyolult dolgokat láttunk.

Hadd mondjak egy-két példát. A nyolcvan önkormányzat harmada nem fordított pénzt a karbantartásra se 2009-ben, se 2010-ben. Ide tartozik például Edelény és Emőd. A karbantartási kiadások egy folyómérterre vetítve – amikor persze úgy érezték, hogy rájuk tartozik a karbantartás – 4-700 forint. Ide tartozik Komlóska. Másfél kilométerre van a gát; el lehet gondolni, hogy van az karbantartva. Az egy napra jutó védekezési költség átlagban 900 ezer forint volt, Szendrőnél 12 millió forint.

Még a pályázati rendszerekről szeretnék valamit mondani. Az európai uniós pályázatoknál az volt a probléma, hogy az önkormányzatoknak egyenként kellett pályázniuk és 100 millió forint volt a pályázati beugró. Egy kis önkormányzat ezt hogyan tudja teljesíteni? Másrészt ezekhez a pályázatokhoz a háttérben nem volt odatéve olyan vízügyi

stratégia, amely kiemelte volna, hova érdemes EU-s pénzeket tenni, hogy a rendszer úgy egészében működőképesebb legyen. Harmadrészt utófinanszírozás volt, tehát még ezeknek az eredménye olyan 17-35 százalékos szinten volt értékelhető, tehát igazából még nem.

Ennyi példával szerettem volna kiegészíteni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, osztályvezető asszony. Ha más kérdés nincs az ÁSZ-jelentéshez, akkor javaslom a bizottságnak, hogy jóváhagyólag vegyünk tudomásul, és adott esetben az elhangzottakat a katasztrófavédelmi törvényjavaslat vitájában tudjuk hasznosítani.

Mielőtt elrendelem a szünetet, elnézést kérek, nem köszöntöttem Szegő László ezredes urat, a köztársasági elnök úr honvédelmi főosztályának vezetőjét.

A belügyminiszter úr megérkezéséig, várhatóan 10 óráig szünetet rendelek el.

DR. HORVÁTH MARGIT (Állami Számvevőszék): Köszönöm a lehetőséget. A vizionlátásra!

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szünet következik.

(Szünet: 9.41-től 10.01-ig)

DR. KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk munkánkat. A bizottság továbbra is határozatképes.

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása (A Hárszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)

Tisztelettel köszöntöm körünkben dr. Pintér Sándor belügyminiszter urat. A Hárszabály 68. § (4) bekezdése értelmében miniszter úr éves meghallgatási kötelezettségének tesz most eleget. Ennek célja, hogy a bizottságunk egyik fő feladatát ellássa, jelesen a kormányzati munka ellenőrzését. Javaslom, hogy miniszter úr beszámolóját követően hangozzanak el a képviselői kérdések és vélemények. Miniszter úr, öné a szó.

Dr. Pintér Sándor tájékoztatója

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Szép napot kívánok mindenkinek. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Egy esztendő telt el az első ilyen jellegű beszámolómtól óta, ennek megfelelően szeretném elmondani, hogy azokra a kérdésekre, amelyekre egy évvel ezelőtt választ adtam, milyen gyakorlati válaszok születtek.

A legnagyobb kihívás a kistéleplések közrendje, közbiztonsága volt. Ígéretet tettünk arra, hogy ezen a helyzeten változtatunk. A változtatás több síkon indult el, először is a tulajdon elleni szabálysértések rendőri felderítésére koncentráltunk. Jogszabályi módosítással elvettük a jegyzőktől a felderítést és az elbírálást, ennek megfelelően jobb lett a rendőrség előkészítő munkája, hisz felkészült szakemberek próbálták meg felderíteni az elkövetett cselekményeket. De az elbírálás is hatékonyabb és határozottabb lett. Ezen túlmenően elzárásos szabálysértéssé tettük a tulajdon elleni szabálysértések szankciórendszerét, amelynek hatására a bírósági törvényt módosítani kellett. A bírósági törvény és az alkotmány módosításával ezt elértük. Nemcsak a gyakorlat, hanem a számszerűség is bizonyítja, hogy ezeket érdemes volt megtenni, mert ennek hatására közel 40 százalékkal csökkentek például a városi tulajdon elleni szabálysértések, magyarul az üzleti lopások, amit korábban diákcsínyként is gyakran elkövettek a fiatalok.

A lakosság biztonságérzete jelentős mértékben nőtt attól is, hogy megváltoztattuk a készenléti rendőrség vezénylési rendjét. Úgynevezett gördülő akciókat hoztunk létre a különösen veszélyeztetett helyzetű kisközsegekben. Ez folyamatos rendőri jelenlétet jelent,

amelynek hatására az első időszakban lényegesen megnőtt a felderített tulajdon elleni szabálysértések száma, megnőtt a körözött személyek elfogása, és ma arról adhatunk számot, hogy az elmúlt hónapokban jelentős, a bázisidőszakhoz képest több mint 20 százalékos csökkenés következett be ezeken a területeken.

A körzeti megbízotti létszám növelésére is ígéretet tettünk. Ennek keretében a rendőrképzés területén a felvételi arány növelése volt a közvetlen célkitűzésünk. Az idén több mint 2300 szakközépiskolát végzett rendőr jelenik meg a gyakorlati életben. Ez július 1-jétől ütemezetten történik meg. Ennek hatására kétféle megerősítésre számíthatunk, először is a körzeti megbízotti létszám növelésére. A most végző fiatalok körzeti megbízotti feladatok ellátására önállóan még nem lesznek alkalmasak, viszont a körzeti megbízotti csoporton belül meg tudják szerezni a kellő gyakorlatot. Ez a létszámnövelés tovább növeli a kistélepülések közbiztonságát. De ugyanilyen hatása lesz annak is, hogy emelt létszámmal tovább tudjuk folytatni a készenléti rendőrség gördülő akcióit, hisz jelentős létszámot fogunk tartalékolni a készenléti rendőrség állományában.

Mindezek az elsődleges ígéreteinkhez kötődnek, de szeretném, ha más szempontból is áttekintenénk az elmúlt esztendőt. Kezdjük ott, hogy a Belügyminisztérium új felállásban kezdte meg a munkáját. Az új felállás keretében a titkosszolgálatok közül a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat és az Alkotmányvédelmi Hivatal is a Belügyminisztérium irányítása alá került, valamint a fegyveres szervek közül még a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága. Ezekben a területeken az átszervezések sikeresen lezajlottak. A Belügyminisztérium állománya négy minisztériumból került teljes egészében felépítésre. A szerkezeti-szervezeti átalakítások a lehető leggyorsabban történtek meg. Az elsők között adta meg a szervezeti és működési szabályzatát a Belügyminisztérium, és ennek megfelelően elég hatékonyan és gyorsan kezdte meg a működését.

Arról is beszélnünk kell, hogy az ígéretet hogyan teljesültek. Precízen vezettük azokat az ígéreteket, amelyeket tettem, és tizenhét oldalban gyűjtöttük össze, hogy ezek a gyakorlatban hogyan valósultak meg. A tulajdon elleni szabálysértésekhez kötődő változásokról – amelyek a szabálysértési törvény, az alkotmány és a bírósági törvény módosításával történtek meg – már számot adtam, az elzárással sújtás szabálysértési változtatásról, valamint a körzeti megbízottak növelésére vonatkozó változtatásról szintén. Hadd mondjak néhány számot a tulajdon elleni szabálysértésekkel kapcsolatban. 2010. augusztus 19-től 2011. május 27-ig 3559 esetben tettenérés utáni őrizetbe vételre került sor, 3312 esetben indult ténylegesen gyorsított eljárás, az elkövetők 93 százalékát elmarasztalták, az elmarasztaltak 48 százalékával szemben 18 709 nap elzárást szabtak ki a bíróságok; ez átlagosan 12 nap/fő. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy ez a sikeres akció megtörténhetett.

A rendőri jelenlétről szinte minden faluban folyamatos rendőri akciókkal igyekeztünk gondoskodni. Ezt lényegesen meg fogja könnyíteni ebben az esztendőben a kibocsátott rendőri létszám.

A kontraszelekció leküzdésére az ad lehetőséget számunkra, hogy a tiszthelyettes képzésben és a tiszti képzésben is túlképzést próbálunk meg elérni. Ez a 2011-12-es tanévben még nem fog sikerülni, de a következő tanévben már igen, és az olyan esetekben, amikor egy tíz-tizenkét éve szolgálatban lévő rendőrnek – noha a beosztása kötelezné rá – még véletlenül sem sikerült tettet fognia vagy gyanúsítottat kihallgatnia, az illetőnek más foglalkoztatási területet fogunk keresni. Szükségünk van azokra a kollégákra, akik képesek a gyanúsítottak felderítésére, a körözött személyek elfogására.

A fegyveres biztonsági őrök létszámnövelésével is számoltunk. Ennek keretében a kiváltott rendőrök létszáma 475 fő volt, a 475 fő szolgálatba állt, és közterületi feladatokat, közterületi szolgálatot lát el.

A látenciában lévő cselekmények felderítésére is nagy hangsúlyt helyeztünk. Itt elsősorban az eltűnt személyek felkutatására, az esetleges eltűnéséknél nyilvántartott

emberölések felderítésére koncentráltunk. 264 kiemelt ügyünk volt, ebből 123 ügyben az eljárás az eltűnt személyek feltalálását eredményezte; 102 személy, miután látta, hogy nagyon keressük, önként jelentkezett; 11 esetben élet elleni bűncselekmény gyanúja merült föl, amiből 3 esetben ezt sikerült bizonyítani is.

Az átvezényléses feladatok elvégzésére is sor került ígéretünkhöz híven, és azt gondolom, ez is segítette a közrend, közbiztonság javulását. Szeretnénk újra elosztani az egyes megyei rendőr-főkapitányságok, illetve a 152 kapitányság létszámát. A korábbi létszámok eltorzultak. A torzulás eredménye kettős volt, hiszen a lakosság létszáma mozgott, és a rendőri létszám nem követte a lakossági mozgást; ez volt az egyik fő irány, amelyen változtatni kellett. A másik fő irány az volt, hogy a határőrség és a rendőrség egyesülését követően egyes területeken, ahol nagyobb határőrlétszám volt, lényegesen magasabb lett a rendőri létszám. Ez a lényegesen magasabb rendőri létszám nyilvánvalóan nem jelent meg a lakosság emelkedésével harmóniában, így egyes területeken a 100 ezer lakosra lényegesen több rendőr jutott, mint azokon a területeken, ahol esetleg nagyobb szükség lett volna rá. Ennek az újraértékelését tudományos eszközökkel és módszerekkel elvégeztük, és a frissen, most kikerülő rendőri állományból ezt a diszharmóniát megváltoztatjuk, és reményeink szerint a szétosztással megfelelően helyre fogjuk hozni. Egy év alatt ez nem lehetséges, de a 2012-ben is kibocsátásra kerülő rendőrökkel, úgy gondolom, ezt már sikerül megoldani.

Ugyanide tartozik az is, hogy ha Románia schengeni csatlakozása megtörténik, a román határőrizet területéről diszlokálni kell az embereket; nem lehet ott hagyni, hanem az országnak az egységes lefedése érdekében megfelelő módon kell biztosítani a 100 ezer lakosra jutó rendőrlétszámokat.

Kérdésként merült fel a meghallgatásomon, hogy vízfej van-e a rendőrségen belül. A központi létszámot jelentősen csökkentettük, és további csökkentés várható, azzal, hogy a gazdasági területek irányítását átszervezzük. Ezek az átszervezések 2011-ben befejeződnek.

A következő ilyen kérdés volt, hogy alapja-e a jó rendőri intézkedésnek a képzés. Igen, ezt mi is valljuk. A képzés fejlesztését két irányban kezdtük meg: a tiszthelyettesi képzésben egy modulrendszerű képzést vezetünk be, amely modulrendszerű képzésnek is az alapja az érettségi. Érettségizetteket veszünk fel, ahol az első hat hónap gyakorlatilag minden tiszthelyettesre, minden tisztre és minden átképzősre is ugyanolyan feladatokat fog róni. Ezt azért kell bevezetni, mert a különféle katasztrófa-helyzeteknél rádöbbszünk arra, hogy az átképzéssel kinevezett tisztek alaki képzettsége nem megfelelő, és a vezénylésük, parancsadásuk és parancsfogadásuk nem volt megfelelő színvonalú. Ezért szükséges egy ilyen jellegű alapképzés, ahol az alaki képzése, a parancsadás, parancsvétel szabályaira, a végrehajtás egységesítésére történő felkészítése minden egyes egyenruhát viselő vagy polgári ruhát viselő rendőrnek egyformának kell lennie, így lesz biztosítható a megfelelő irányítottságuk.

Következőként fölmerült az épületek értékesítése az integráció során. Ezt úgy oldottuk meg, hogy jelen pillanatban az értékesítési terület részét a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőnek adtuk át; amire a későbbiekben még szükségünk lesz, azoknak a kezeléséről gondoskodtunk; illetve vannak olyan városok, amelyek egy-egy ingatlanra igényt tartanak, az ilyen ingatlanok a cseréjéhez és felhasználásához közös megegyezés szükséges a polgármester, a helyi képviselő-testület és a megfelelő gazdasági szakembereink között.

A polgárőrökkel való együttműködésről többször beszéltünk. Különböző polgárőrségek jelentek meg a területen. Hogy megfelelő és a társadalom érdekét szolgáló, a bűnmegelőzést szolgáló polgárőrségek legyenek, ahhoz jogszabály-változtatásra volt szükség. A jogszabály-változtatást mind a büntető törvénykönyvben, mind a szabálysértési törvényben, mind pedig a polgárőrségről szóló törvényben a jelen lévő képviselő urak segítségével elvégeztük. Ez biztosíték lehet arra a későbbiekben, hogy a polgárőrség, amely a megfelelő közrend, közbiztonság érdekében, lakossági kezdeményezésként indul, az a helyi és a területi

rendőrszervekkel teljes mértékben együttműködve, a megfelelő technikai felszereltséggel tudjon tevékenykedni. Annak ellenére, hogy az ország gazdasági helyzete miatt zárolások történtek a tárcánál – nem is kis mértékben –, 724 millió forintos támogatása az Országos Polgárőr Szövetségnek megmaradt.

Külön kérdés volt Putnok, Kazincbarcika, Ózd, Miskolc térségének közrendje, közbiztonsága. Itt a Lyukóvölgyet emelném ki, amely gyakorlatilag már az államigazgatáson kívüli területnek számított, mert annyi hajléktalan, ismeretlen eredetű személy tartózkodott ott. Ezt az állapotot teljes egészében felszámoltuk, ezt a miskolci önkormányzat elismerő levele is bizonyítja, amelyet a rendőrség számára megfogalmazott.

Fölmerült az a kérdés is korábban, hogy önkormányzati rendőrséget szeretnénk-e. Továbbra is az az álláspontom, hogy nem kell önkormányzati rendőrség, nem kell csendőrség. Az Országos Rendőr-főkapitányság és a Belügyminisztérium irányítása alatt álló fegyveres szervek az ország közrendjét, közbiztonságát megfelelő szinten tudják biztosítani.

Ezenkívül történtek természetesen más olyan dolgok is, amiről korábban ígéretet nem tettünk, de a szakszervezetekkel való együttműködés folyamatos volt, annak ellenére, hogy nem értettünk a szakszervezetekkel sok dologban egyet, és a szakszervezetek a demonstrációs jogukkal élve a demonstrációkat meg is tartották. De úgy gondolom, hogy megfelelő szintre jutottak a tárgyalások ahhoz, hogy ezek a demonstrációk a későbbiekben elmaradjanak, és az életpályamodell kialakításával a rendőri munka elismerése megfelelő legyen. Ehhez majd kérem az önök támogatását is a parlamenti szavazások során.

A közmunka területén állítottunk föl programot az adósság- és munkaprogram alapján. Ennek a részéről most még nem tudok számot adni, mert mi első lépésben arra kaptunk feladatot, hogy a közmunkánál támogassuk az önkormányzatokat. Közben a kormányzat az eredeti elképzelésen túl változtatott ezen, a közfoglalkoztatásról törvény készül, és a törvény értelmében a Belügyminisztériumhoz tartozik a közfoglalkoztatás, mely így helyettes államtitkársággal egészül ki. A helyettes államtitkárság létszáma elsősorban a gazdasági minisztériumtól átcsoportosított személyekből fog állni, más területen meg igénybe szeretnénk venni azokat a rendelkezési állományban lévő rendőröket, katonákat, akik a logisztikai szervezésben – kérem: a logisztikai szervezésben – és irányításban részt fognak venni.

A közlekedési bűncselekményekkel kapcsolatban is történtek lépések. Kiemeltünk négy szabálysértési területet – ami összhangban van az európai uniós kezdeményezéssel –, amely azt célozza, hogy az országhatáron túlra került idegen állampolgárokon is behajtható legyen a kirótt büntetés. Itt az előkészítést két lépcsőben hajtottuk végre. Először is ha külföldi állampolgárt gyorsajtáson vagy más közlekedési szabálysértésen tetten érünk, akkor nem hagyhatja el az országot anélkül, hogy a büntetést kifizetné, ha viszont utólag derül fény – például egy traffipaxos ellenőrzés után – arra, hogy szabályt sértett, akkor a szomszédos országban is lehetőség legyen a büntetés behajtására. Az Unióban szóban elfogadták a magyar kezdeményezést, körülbelül két évbe kerül, mire ezt minden ország elfogadja, és további öt év, amire bevezetésre kerül. A salzburgi fórum nyolc országában ezt szeretnénk két- vagy háromoldalú szerződések megkötésével felgyorsítani; ez ügyben jelen pillanatban az osztrák, a szlovén és a lengyel belügyminiszterekkel folytatunk tárgyalásokat.

A szóbeli ígéreteinken végigmentem, s amennyiben a képviselők kiegészítést kérnek, kész vagyok azok megtételére.

ELNÖK: Köszönjük szépen a beszámolót, miniszter úr. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kinek van kérdése. Dr. Harangozó Tamás képviselő úr!

Hozzászólások, reflexiók

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! A beszámolója részletes volt és néhány pontja ígéretes is, azonban még néhány kérdést szeretnék feltenni az elmúlt egy évvel kapcsolatban.

Valóban egy év telt el és nem két hét a kormány megalakulása óta. Szeretném megkérdezni, utólag hogyan ítéli meg: szerencsés volt-e a „két hét alatt rendet teszünk” szlogen és kampányígéret a választások idején, illetve a választások után.

A kormány megalakulása előtt és után a Fidesz-kormány és a Belügyminisztérium egyaránt fontos és súlyos szerepet szánt a rendvédelemnek, a rend megerősítésének. Miniszterelnök úr több ízben elmondta, hogy a rendőrség és a rendvédelem megerősítése a legfontosabb nemzeti ügyünk. Szeretném megkérdezni, az elmúlt egy év tekintetében érzi-e a tárca ezt a törődést a miniszterelnök és a kormány, illetve a frakció részéről.

Két dolgot ígértek, a rendőrség és a rendvédelem erkölcsi és anyagi megerősítését. Nézzük az erkölcsi megerősítést. A lex Borkai című törvénnyel kapcsolatban megtiltották a rendvédelmisek nyugdíj utáni politikai szerepvállalását. A törvény meghozatalának a körülményeit most nem hoznám ide, mert azt nem a belügyminiszter úr dolga megítélni.

A rendvédelmi csomag általános vitájában Lázár János, a Fidesz frakcióvezetője gyakorlatilag az egész rendőrséget kommunista mentalitásúnak nevezte az őszi parlamenti időszakban. Miniszter úrnak mi erről a véleménye? Ezt személy szerint magára veszi-e, és egyetért-e Lázár Jánossal abban, hogy a magyar rendőrség egy kommunista mentalitású, a hatvanas évek óta gyakorlatilag semmit nem változó szervezet?

A kormány egy másik tagja pedig nem is olyan régen egy parlamenti vitában a rendőri állományt – melynek tagjai közül sokan 1990 előtt is szolgálatban voltak, mint ahogy ön is, miniszter úr – Kádár-huszároknak nevezte, sőt Répássy Róbert önnel kapcsolatban azt mondta, hogy míg mi, az ellenzék védjük önt, ő ezt személy szerint nem tenné soha. Ez egyébként, ha jól emlékszem, a nyugdíjtörvény vitája során hangzott el.

A kormány extrém példák sulykolásával alázza meg mint nap mint nap azt a rendvédelmi állományt, amely tagjai szolgálati nyugdíjának a felszámolása folyik. Azt gondolom, e tekintetben időnként jó lenne a kormány, de legalább a Belügyminisztérium részéről egy-két józan megszólalás, hiszen ezek az emberek nem loptak, csaltak és nem hazudtak. Egyébként minden normális országban működik szolgálati nyugdíjrendszer, ha nem is ilyen formában, de a miénk még a jelenlegi állapotában is a szigorúbbak közé tartozik Európában. Ennek a tetőpontja a semmisségi törvény volt, amely gyakorlatilag a teljes rendőri állományt hazugnak bélyegzi meg, és utólagosan minden rendőri vallomáson alapuló bírósági ítéletet megsemmisített. Tudom, hogy miniszter úr és miniszterelnök úr egy levéllel próbálta megnyugtanni az állományt, ami információim szerint kevésbé sikerült, de jó lett volna, ha a Belügyminisztérium akkor is kiáll a saját állománya mellett és megpróbálja megakadályozni ezt a jogállamban egyébként elképzelhetetlen dolgot.

Nézzük az anyagi megbecsülést! A védelem jogának biztosítása nem pénz, hanem akarat és szándék kérdése, mondta a miniszterelnök úr. Ehhez képest a Belügyminisztériumot az egyik legerősebb megszorítás érte a Honvédelmi Minisztériummal egyetemben a tárcák közül. Harmincöt milliárd forintot zároltak, ezen belül legalább húszat a rendőrségtől, s mint mára kiderült – amit mi az első perctől kezdve mondtunk –, ez nem zárolás volt, hanem a pénz végleges elvétele a tárcától. Ebből 1,2 milliárd forinttal a túlszolgálatot korlátozzák, ami a rendőrség napi működését is befolyásolja, ezenkívül 1,1 milliárd forinttal a közbiztonsági feladatterv előirányzatát törölték el, mint költségvetési sort. Ez a minisztérium által megkötött intézkedési tervből derül ki. Hogyan érzékeli a tárca az anyagi megbecsülést?

A közfoglalkoztatással kapcsolatban is szeretnék feltenni egy-két kérdést, mert nagyon nagy homály van a dologban, és miniszter úr hátha többet tud, mint mi. Miért kellett a NGM-től a BM-hez áttenni ezt a feladatot? Hány személy bevonásával számolnak az új

közfoglalkoztatási program keretében? Valóban szerepel-e a tervek között az, hogy emberek ezreit a lakóhelyüktől távol foglalkoztatnak állami nagyberuházáson? Milyen típusú beruházásokra gondoltak és hogyan biztosítják ezek infrastrukturális feltételeit? Mennyibe fog ez kerülni a BM-nek? Igazak-e azok a sajtóban megjelent hírek, hogy a munkába visszakényszerített szolgálati nyugdíjasokkal kívánják majd a közfoglalkoztatottakat megregulázni vagy legalábbis a munkájukat felügyelni?

Nagyon fontos lenne választ kapni arra, hogy miért késlekedik az életpályamodell és az új Hszt. kidolgozása. A Széll Kálmán-terv július 1-jét jelölte ki az új egységes közszolgálati életpályamodell elkészítésének határidejéül. Hol tart ez a munka? Miért akadt el az új Hszt. előkészítése? Legalábbis a parlament ebből nem sok mindent lát. Miniszter úr véleménye szerint a Honvédelmi és rendészeti bizottságot lehetne-e partnernek tekinteni és ebbe a munkába valamilyen szinten bevonni? Itt szeretném megjegyezni, hogy abban az időszakban, amikor a Belügyminisztérium még egyáltalán nem volt hajlandó leülni tárgyalni a szakszervezetekkel és pattanásig feszült volt a helyzet, akkor Kocsis Máté, valamint a Honvédelmi és rendészeti bizottság meghallgatta a szakszervezeti vezetőket, és ez abban a pillanatban egy nagyon bölcs tett volt, mert további feszültségek gerjesztését akadályozta meg. Egyébként közös érdekünk, hogy ne történjenek az országban olyan cselekmények, amelyek akár a rendvédelmi szerveket, akár a szakszervezeteket hosszú távon megbélyegeznék.

Miniszter úr említette a polgárőrtörvényt. A tárca államtitkára azt mondta a bizottsági vitában, ők maguk is tudják, hogy ez a másfél hét alatt összecsapott törvénymódosítás hosszú távon nem fogja megállni a helyét, de mi is megértettük, hogy gyorsan kellett reagálni. Akkor az volt az ígéret, hogy három napon belül egy új komplett polgárőrtörvény fog az asztalra kerülni. Szeretném megkérdezni, hogy áll ez a munka, és a HRB-t ebbe valamilyen szinten be lehetne-e vonni.

Összegezve azt szeretném még mondani és kérdezni miniszter úrtól – és lehet, hogy ez egy kicsit személyes –, hogy miniszter úr szakmai és személyi előélete alapján és a Fidesz választási ígéretei alapján joggal várta el az állomány és a magyar állampolgárok is, hogy a rendőrség megerősítésre kerül, hogy az anyagi viszonyai az állománynak és a szervezetrendszernek is rendezve lesznek, és sokkal magasabb és kiemeltebb helyre kerül, mint akár az előző kormányuk utolsó éveiben voltak. Ezzel szemben azt látjuk, hogy a kafetériajuttatások több mint felét elvették, bár megállapodás volt ennek az ellenkezőjéről a szakszervezetekkel. Az egykulcsos szja igenis az állomány nagy részét negatívan érintette. Elveszik a nyugdíjukat, már a meglévőt is és a jövőbeni várományukat is az embereknek. A túlórákat korlátozzák. Maga a szervezet pedig olyan költségvetési megszorítást kapott, amivel, azt gondolom, hogy egyébként további beavatkozás nélkül nem fogja tudni év végéig ellátni az alapfeladatait sem. Hiszen ha megnézzük a rendőrség költségvetését, 40 milliárd forint az egész éves dologi költsége, annak több mint a felét elvették; fizikai képtelenség, hogy ezt kigazdálkodja a szervezet. Minden olyan, akár parlamenti, akár kormányzati kezdeményezést támogatni fogunk és szorgalmazunk is, amely ennek a pénznek a visszaadására irányul.

De hát az állományt nagyon komoly jogfosztás is érte. Csak érintőlegesen mondanám, hiszen valóban nagyon sok minden történt az elmúlt évben, miniszter úr. Többek között a rendőrség szervezeti rendszere is át lett alakítva; létrehozásra került az a miniszterelnöki gárda, amely egyébként iszonyatos szakmai és anyagi feszültséget okoz a szakmán belül azzal, hogy néhány száz kiválasztott ember gyakorlatilag a többszörösét keresi annak, mint ugyanabban a beosztásban a rendőrség állományában dolgozó ember. Ráadásul, a látszat szerint legalábbis, ez a szervezet és annak vezetője a miniszter úrnak nem is hogy közvetlen irányítása alatt, vagy legalábbis szinte a miniszter urat megkerülve is képes és tud dolgozni.

Azt szeretném megkérdezni végül, nyilván sokkal feketébbre festve az elmúlt egy évet, mint ahogy miniszter úr előadta – valószínűleg sokan így is látják –, hogy tekintettel arra a szakmai múltra és pályafutásra, amelyet miniszter úr magáénak tud, nem gondolta-e azt, hogy miután nem képes a Belügyminisztérium ezen területén sem anyagi, sem jogalkotási szempontból gátat vetni – nem tudok mást mondani – ezeknek az örültségeknek, és nem tud a Belügyminisztérium megfelelő anyagi és pénzügyi forrást biztosítani arra, hogy egyébként általa szakmailag kidolgozott programokat véghezvigyen; nem tudja megakadályozni a szolgálati nyugdíjrendszerének – amely igenis fenntartható és fenntartandó és a jövőben vissza is állítandó – a szétverését, ezért emberileg kérdezem miniszter úrtól, nem volt-e olyan pillanat, amikor elgondolkodott azon az elmúlt időszakban, hogy a megfelelő szakmai jelzés az tudna lenni, ha följánlja lemondását. *(Derültség a kormánypárti képviselők körében.)*

És plusz még egy kérdésem van még miniszter úrhoz – erre csak egy lehetőség, hogy itt vagyunk ma együtt egy légtérben –, azt nagyon pontosan szeretném tudni, hogy a magyar hatóságok, a magyar kormány mikor értesült arról először hivatalosan, hogy Hernádi Zsolt, a MOL vezérigazgatója ellen Horvátországban büntetőeljárás indult. Ez a MOL-részvények megvásárlása előtt vagy után történt-e meg? Mert azt gondolom, hogy ha előtte, akkor az akár komoly büntetőjogi felelősséget is megállapíthat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Mielőtt megadom a szót miniszter úrnak, engedjenek meg három megjegyzést az elhangzottakkal kapcsolatban.

A Belügyminisztériumban – csak a pontosítás végett – az informális szakmai egyeztetések előbb kezdődtek el, mint ahogy itt a bizottság ülésére meghívást kaptak a szakszervezetek.

A másik. Nyilván miniszter úr jobban tudja, mint mi itt mindannyian, hogy a legutolsó kérdésre csak zárt ülés keretében van módja válaszolni. A bizottsági meghallgatás, a miniszter éves meghallgatása pedig tipikusan nem zárt üléses műfaj, hiszen a nyilvánosság széles körű tájékoztatását biztosítja a Belügyminisztérium működésének tekintetében.

A harmadik és utolsó megjegyzésem, hogy olyan hosszasan sorolta képviselő úr a Belügyminisztérium előtt álló megoldandó feladatokat, hogyha miniszter úr kitérne arra is, hogyan vették át a Belügyminisztériumot. Mert talán nem előkelő idegenek azok, akik az elmúlt néhány percben a kérdéseket feltették. *(Dr. Harangozó Tamás: Egyedül voltam.)*

Parancsoljon, miniszter úr! *(Dr. Pintér Sándor mikrofonja nem kapcsolódik be. – Az elnök dr. Harangozó Tamáshoz fordulva:)* Tamás, kihúztad a zsinórt a mikrofonodból. *(Dr. Harangozó Tamás, miután visszadugja a csatlakozót: Megpróbáltam elhallgattatni. – Derültség.)*

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Csak kísérletnek tekintem, és alkalmatlan kísérletnek. *(Derültség.)*

Vannak részletek, amelyekkel kapcsolatban, miután nem a Belügyminisztérium munkájához tartoznak, szeretnék nagy vonalakban válaszolni. Ilyen például Lázár János, Répássy képviselő urak parlamenti hozzászólásai – ezek nem befolyásolták a Belügyminisztériumnak a 2010-11-es tevékenységét. Úgy gondolom tehát, hogy ezt itt most az egyéves tevékenység beszámolóján nem kell érintenem. Minden országban működnek a parlament ilyen jellegű felszólalásai. Azt gondolom, ez nagyon helyes, mindenki mondja el a véleményét. A parlament az a hely, ahol mindenki, minden képviselő a saját lelkiismeretének megfelelően tud véleményt mondani. Tehát nem befolyásolta egyáltalán a Belügyminisztériumot.

A semmisségi törvényről a véleményemet én egy levélben megfogalmaztam, amely levelet az állomány részére elküldtem, és úgy gondolom, az állomány ezt megfelelő módon

értékelte és jól fogadja. Azért azt mindenféleképpen szeretném elmondani, hogy 28 ügyet érintett ez a törvény, és jelen pillanatban ezeknek az ügyeknek a felülvizsgálata folyik.

Az anyagi megbecsülés tekintetében és lefelől is a megszorításokról: ahhoz, hogy a megszorításokról beszéljünk, meg kell nézni, hogy a 2010. évet hogyan sikerült zárunk. 2010-ben, mire átvettük az irányítást, tízmilliárdos nagyságrendű adósságállománya volt a Belügyminisztériumnak, és a Belügyminisztérium különféle szervezetei a fizetésképtelenség határán voltak. A fizetésképtelenség határa azt jelentette, hogy kifizetetlen számlákat, hatnyolc hónapja lejárt számlákat kaptunk; olyanokat is, amelyek nem 2010-ben, hanem már 2009-ben lejártak. Tehát ahhoz, hogy a terület anyagi elismertségét bizonyítsuk, az kellett, hogy decemberben a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó valamennyi szervezet nullával zárt. Tehát minden egyes szervezet megkapta azt az elmaradt támogatást, amiből a számláit ki tudta egyenlíteni, és ami ennél számomra még fontosabb: a túlóradíjakat ki tudta fizetni. Mert a korábbi időszakban a túlórák jelentős részét nem kifizetéssel, hanem lecsúsztatással intézték el, és az elmaradt túlóradíjakat nem kapták meg.

Azonkívül szeretném még elmondani itt az anyagi helyzettel kapcsolatban, hogy 2004-2006 között a tűzoltók túlóradíjazása is kérdés volt, ami bírósági ítéletekig ment el. A bíróság ítélete a tűzoltók számára jogosnak találta ezt a túlmunka-követelésüket, és ennek megfelelően a kormány 2011 első félévében döntött ennek a túlóradíjnak a kifizetéséről, amely két részletben fog megtörténni. Ez azt jelenti, hogy az első részlet kifizetése a harmadik negyedévben, a második részleté pedig a negyedik negyedévben fog megtörténni. Ha ezt egyes önkormányzatok előre kifizették, azt a kormány átutalja a későbbiekben az önkormányzatoknak.

Úgy gondolom tehát, hogy ha ezt a 2010. évet vesszük, adósságállomány nélkül tudott 2011-re valamennyi szervezet fordulni. 2011-ben, én azt mondtam a kollégáknak, hogy mindenki végezze a legjobb tudása szerint a munkát, és mindig annyi időt fordítson rá, amennyi szükséges. A túlmunkákat jelen pillanatban is kifizetjük.

Itt kiemelném azért azt a tevékenységet, amely az európai uniós elnökséghez kötődött a rendészeti területen. 260 rendezvényt rendeztünk, ezt a 260 rendezvényt – ezt most már mondhatom múlt időben – baleset nélkül és különleges esemény nélkül lezártuk. Ennek a teljesítése olyan szinten történt meg, hogy a főváros lakóinak a hétköznapijait a jó szervezéssel végrehajtott közlekedésirányítás nem befolyásolta jelentősen. Mindössze egy alkalommal volt a fővárosban dugó, amikor az EU-s rendezvények és más külügyi rendezvények összefutottak, de az is csak 20-25 percig tartott.

A megszorítások a kormány minden egyes területét arányosan érintették, így a Belügyminisztériumot is, de hozzá kell tennem, a kormánynak van egy olyan döntése és a miniszterelnök úrnak egy olyan ígérete, hogy az azokból a feladat-végrehajtásokból eredő kiadásokat nem kell visszafogni, amiket a kormány meghatározott, és különösen nem például a büntetés-végrehajtási intézetekben, ahol az első félévben mintegy ezer fővel növekedett a fogva tartottak létszáma. Ezekben az intézetekben a túlmunka mindenhol megfelelő módon lesz honorálva.

Hogy fog alakulni a közfoglalkoztatás? Mivel július 1-jétől került ez a Belügyminisztérium irányítása alá, erről a következő esztendőben fogok nagyon pontos képet adni a tisztelt bizottságnak. Az elképzelések már kialakultak, a törvény megszületett, ezek után azt remélem, hogy ezen a területen lényeges változás lesz.

Elhangzott egy olyan kifejezés, hogy „a szolgálati nyugdíjból visszakényszerítettek”. Nos a szakszervezetekkel kötött megállapodás egyik fő pontja az, hogy senki nem lesz visszakényszerítve, mindenki maga döntheti el, hogy vissza kíván-e térni a fegyveres szolgálatba vagy nem. A visszatérőknek is két lehetőséget biztosítunk, vissza lehet térni a rendes rendőri hivatáshoz, vagy egy könnyített rendőri hivatáshoz. Ezt a félreértést mindenképpen el kell oszlatni.

Az életpályamodell kialakításához mindenkinek várjuk a véleményét. Valamennyi kollégánkat megkérdezzük parancsnoki úton is és megkérdeztük a szakszervezeteket is. A szakszervezetek javaslatait most dolgozzuk fel, és a szakszervezetekkel történt megállapodás szerint szeptember 15-ig készül el ez az anyag.

Felmerült a kérdés, hogy a későbbiekben partnernek tekintjük-e az ilyen munkákban a bizottságot. Maximálisan. Arra kérek minden bizottsági tagot, sőt minden országgyűlési képviselőt, hogy az ötleteiket adják át, és ha megfelelőnek találjuk, akkor be fogjuk dolgozni az anyagunkba. Képviselő urat is arra kérem, hogy az ötleteit adja át számunkra.

Tévedés az is, hogy a BM nem volt hajlandó tárgyalni a szakszervezetekkel. Nos a szakszervezetekkel mi végig tárgyaltunk, csak volt olyan ülés, amelyik egy kicsit rövidre sikerült, mert azt kértük a szakszervezetektől, mondják meg, hogy melyek azok a legérzékenyebb pontok, amelyekben nem kívánják, hogy változtatás történjen. Miután azt mondták, hogy valamennyi terület ilyen érzékeny pont és egyiket se emelik ki, majd azt mondták, hogy a megszorítások nem a szakszervezetek feladatai, majd ők véleményezik azokat, ezek az ülések egy kicsit rövidebbre sikerültek. De azok az ülések, amelyek az életpályához, a kedvezményekhez és egyebekhez kötődnek, minden esetben megfelelően zajlottak. Az új, közös, a szakszervezetek által nem elfogadott, de tudomásul vett jelenlegi helyzetben ki fog alakulni egy olyan kép, amely a rendőri munka tekintetében visszaadja a szakszervezetek, a rendőrség és a Belügyminisztérium tekintélyét.

Később merül fel, de ide hoznám azt a kérdést is, hogy mi a helyzet Európában. Ennek az ügynek a kapcsán egész pontos felmérést végeztünk és azt láttuk, hogy olyan jellegű európai gyakorlat, mint ami jelen pillanatban Magyarországon van, nálunk sokkal gazdagabb országokban sincs. Példaként hoznám fel a Német Szövetségi Köztársaságot, ahol 67 év a nyugdíjkorhatár, a fegyveres szervektől az emberek öt évvel korábban, tehát 62 éves korukban mehetnek nyugdíjba akkor, ha megvan a 22 éves szolgálati viszonyuk. Amikor mi ezt elkezdtük kidolgozni, akkor a szolgálati nyugdíj területén nem az életkort vették előre, hanem a szolgálati időt. Azt mondták, hogy akinek megvan a 25 éves szolgálati viszonya, az nyugállományba mehet. Nyugat-Európában nem így van. Ott van egy meghatározott év, és ha a meghatározott év mellett megvan a szolgálati idő, akkor lehet nyugdíjba menni. De bármelyik országot kérdezi képviselő úr, meg tudom mondani, hogy ott hogy van. (*Dr. Harangozó Tamás: Ausztria!*) Ausztriában is hasonló a helyzet, annyi különbséggel, hogy ott valamivel korábban is el lehet menni, de amíg Magyarországon a jövedelem 100 százalékkal mehet valaki nyugdíjba, addig Ausztriában 25 éves szolgálat után, ha az illető nem ért el egy meghatározott kort, minimálnyugdíjat kap. Nálunk az okozza a problémát, hogy azoknak a nyugdíjja, akiknek megvolt a 25 éves szolgálati viszonyuk, magasabb lett, mint volt a fizetése. Ezt a rendszert mindenképpen fel kell számolni. Ennek a kérdésnek egyébként a korábbi kormányok is nekifutottak, de később bizonyos okok miatt kihátráltak belőle. Én azt szeretném, hogy az ötéves nyugdíjkezdés továbbra is meglegyen a rendőrségnél. Ez azt jelenti, hogy ha a nyugdíjkorhatár 65 év, akkor a rendőrségnél ez 60 legyen. S van egy olyan rendszer, amelyik nekem nagyon szimpatikus – ha a képviselő hölgyek és urak elfogadják, én ezt támogatnám –: ne a nyugdíjasszát terhelje a korábbi nyugdíj. Erre van egy portugál módszer, amely azt mondja, hogy kvázi rendelkezési állományba helyezi az öt évvel a nyugdíjkorhatár előtt álló megfáradt fegyverest, és csak akkor lehet hozzányúlni, ha veszélyhelyzet alakul ki az országban, vagy rendkívüli állapotot hirdetnek ki. Azt gondolom, aki felesküdt erre a pályára, az ezt tudomásul veszi, sőt talán még önként is jelentkezik.

Három hónapon belül új polgárőr törvényt készítünk, hangzott az egyik felvetés. Erre azt mondom, előbb nézzük meg, hogy a jelenlegi hogy fungál. A jelenlegi törvény elérte a célját és nem kell vele kapkodni. Ha baj lenne, akkor én kopogtatnék legelőször a parlament ajtaján, hogy ezt és ezt a részt azonnal változtassuk meg, mert a törvény ezek miatt nem érte el a célját. De a törvény jelen pillanatban fungál, elérte a célját, mégis fenntartanám a

lehetőségét annak, hogy ha úgy látjuk, valamelyik területen lyukas maradt a törvény vagy olyan kiskaput hagytunk benne, amit nem vettünk észre, azt az önök segítségével bezárjuk.

A rendőrség megerősítését szolgálta-e az, hogy visszatértem a korábbi életpályámra. Ha nem lennék optimista és nem ebben a hitben lennék, akkor nem vállaltam volna el ezt a feladatot. Reményeim szerint még tudok egy keveset hozzátenni ahhoz, hogy a rendőrség és az ország közrendje, közbiztonsága megfelelő legyen.

Az alkérdések közül nézzük a kafetériát. Ha azt mondjuk, hogy egyik helyen csökkent a kafetéria, az még igaz is. De ha a Belügyminisztérium egészét nézzük, akkor viszont már nem lehet ugyanezt elmondani, mert van olyan fegyveres szerv, ahol egyáltalán nem volt kafetéria a költségvetésben. Én pedig azt mondtam, hogy az én irányításom alatt egyenlő lesz a kafetéria, és ehhez megkaptam a kormány támogatását is. Mert volt olyan, a Belügyminisztériumhoz tartozó fegyveresek közül, ahol nulla volt a kafetéria, és volt olyan kormányzati szerv – mindegy, hogy melyik –, amikor átvettük, ahol 980 ezer forint volt a kafetéria. És akkor a kormány a javaslatomra azt mondta, hogy igen, egységes, és az eddig kafetériára kifizetett pénzt valamennyi területre osszuk szét, amely kafetériában részesül. Erre jött ki 200 ezer forint ennek megfelelően. Én a későbbiekben ezt majd szeretném azért, ha változna; például szeretném, ha készpénzben ki lehetne fizetni az embereknek ezt, mert én úgy látom, hogy az ezzel kapcsolatos bürokrácia meg egyéb megoldások sokkal többet kerülnek, mint ha egyszerűen azt mondanánk, hogy ennyi a kafetéria, ennyi az adó, kérem, költse el arra, amire jónak látja, ne én irányítsam; és az egyik részre van 98 százalékos adó, a másik részre van 5 meg 25 százalékos adó, tehát rendkívül bonyolult a rendszer. Én azt gondolom, megfontolt, felnőtt emberek a mi hivatásos állományú és civil tagjaink, el tudják dönteni azt is, hogy a készpénzt hogyan használják fel.

Rosszul jártak az egykulcsos adórendszer bevezetésével. Ezzel kapcsolatban hadd mondjam azt, hogy a Belügyminisztérium irányítása alá tartozók közül senki nem járt rosszabbul, mert akinek nem lett volna meg ehhez a támogatása, az teljes egészében kipótlásra került. Ez érintette volna az állománynak iksz százalékát, összecszerűen meg tudom mondani: 2 milliárd forint kellett ahhoz, hogy senki ne járjon rosszul a Belügyminisztérium vonatkozásában. És, képviselő úr: senki nem járt rosszul (*Dr. Harangozó Tamás: De jól sem!*), tehát annyit mindenféleképpen keres, mint korábban.

Túlóra-korlátozás. Ez olyan, mint a malomjátékban a csiki-csuki – nem akarok más hasonlatot mondani. Mert ha többlettúlórát rendeltem volna el, akkor kizsigerelném az embereket; ha korlátozom és az egészségére figyelek, akkor kevesebb a pénz. Ez egy olyan kérdés, hogy azt gondolom, itt politikailag nem lehet jó választ adni – de szakmailag igen. A túlóra korlátozását megfelelően kell kezelni. Mert ott, ahol a többlet rendőri létszám a Készenléti Rendőrségnél megjelent, nem volt indokolt a túlóra. Más területeken, ott, ahol az európai uniós rendezvények voltak, és ennek keretében jelentős rendőri létszám volt jelen, és ezeknek a rendezvényeknek az időszakában nem történt ott sem szabálysértés, sem bűncselekmény, azt gondolom, ott a túlóra a későbbiekben felesleges lett volna. Tehát l'art pour l'art módon nem akarom az állományt fásasztani, viszont aki túlórázott, azt mindenkinek kifizettük. Tehát nem lecsúsztatással, hanem EU-s rendezvényen belül például mindenkinek kifizettük.

A TEK-kel kapcsolatban, hogy ugyanabban a beosztásban többet keres, vagy esetleg engem megkerül. Hát, én nem akarok ebbe a vitába belemenni, de én még az irányításom és a parancsnoklásom alatt álló területen, hogy anarchia lett volna (*Derültség.*), vagy valaki jogszabályellenesen engem megkerült volna, és továbbra is a beosztásában van (*Derültség.*), ilyenre én nem emlékszem. Ha egy ilyet tud mondani a képviselő úr, akkor nagy örömmel fogom ezt venni. Már csak azért is, hogy a hibámat kijavítsam és megfelelő módon korrigáljam.

A nyugdíjrendszerről szóltam.

S van a Hernádi Zsolt úrral kapcsolatos kérdés; szintén nem az első félév munkájához tartozik. Nagyon szívesen egy zárt ülésen tudok adni erről egy tájékoztatást.

Igyekeztem minden kérdésre választ adni. Ha véletlenül valamelyik kimaradt, kérem, szóljanak, hogy az melyik lehet.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Gyakorlatilag már mindenre választ kaptam. Először is köszönöm szépen a beszámolóját és a képviselő úr által feltett kérdésekre adott kimerítő válaszát, hiszen az én kérdéseim között is szerepelt volna a rendőri állományban tapasztalható hiányosságok pótlása, de erre megkaptuk a választ; ugyanúgy a bűncselekmények felderítésének alakulására is.

Egyetlen rövid kérdésem lenne még, mégpedig a börtönökkel kapcsolatosan, hogy hogyan alakul a börtönhelyzet, illetve a létszám hogyan alakul, mondjuk, a fogvatartottak esetében. De amit miniszter úr elmondott, és válaszolt is Harangozó képviselő úrnak, azért mégsem állhatom meg (*Dr. Harangozó Tamás felé:*), hogy képviselőként néhány gondolatot ne fűzzek ahhoz a – finoman fogalmazva – furcsa megjegyzéssorozatához, amelyet itt a miniszter úrnak próbált adresszálni. Elsősorban, és miniszter úr is nagyon helyesen válaszolt rá, illetőleg elnök úr a semmisségi törvénnyel kapcsolatban felhívta az ön figyelmét arra, hogy nem véletlenül született ez a törvény, és amennyiben a parlamenti vitájában részt vett és odafigyelt rá, nagyon jól tudja, hogy pontosan az önök áldásos tevékenysége alatt következtek be azok a bűncselekmények, amelyek felborzolták az egész ország érdeklődését, illetve megrendítette a politikába vetett hitét, annál is inkább, mivel ártatlan emberek estek áldozatul azon a rendezvénysorozaton, ahol rendőrök az emberi méltóságukban megalázták, megverték őket. Tehát olyan cselekményeket követtek el, amelyek miatt, remélem, hogy el fogják nyerni a méltó büntetésüket a büntetőeljárás során azok, akik ezt megérdemlik, és én ezt mindenképpen szeretném hangsúlyozni. Sokkal nagyobb szerénységgel és visszafogottsággal szeretném, ha feltenné a jövőben az ezzel kapcsolatos kérdéseit, hiszen részesei voltak annak az elmúlt nyolc évnek, és részesei voltak annak a belügyminiszteri tevékenységnek, amely, nem azt mondom, hogy asszisztált, de végül is tudomással bírt arról, ami történt abban az időben.

Még egyszer megköszönöm miniszter úrnak az elmaradt túlóradíjak kifizetését. Én Kaposváron élek, ott is a rendőrök és a tűzoltók nagyon gyakran megkerestek minket azzal, hogy az elmúlt nyolc évben, hiába túlóráztak, ígéretük voltak, de a túlóradíjat nem fizették ki. Nagy öröm számunkra az, hogy igaz, hogy jogerős bírói ítélet alapján – nem kellett volna idáig elmenni, ez a véleményünk róla, hiszen a jogos járandóságát mindenki meg kell hogy kapja –, de eljutottunk oda, hogy mind a rendőrségnél, mind pedig a tűzoltóságnál ez végre rendezésre kerül, és úgy folytathatják a munkájukat, ahogy, azt gondolom, az elvárható.

Még egy megjegyzéssel – és nem szeretném húzni az időt – szintén vissza kell utaljak az életpályamodellre. Már az előbb is utaltam erre az előbbi felszólalásomban, de azért volt egy életpályamodell az első polgári kormány idejében, mind a rendőrség, mind pedig a tűzoltóság esetében, és ez az életpályamodell mind az anyagi elismerésre, mind az előmenetelre lehetőséget teremtett. Sajnálatosnak tartom, hogy a 2002-es választások – ami már történelmi ténynek bizonyul – megroppantották ezt a rendszert, és önök ezt teljes mértékben nullára leírták. Tehát nem következett be annak az életpályamodellnek a továbbvitele, amelyet a rendvédelmi szervek dolgozói, a rendőrök, tűzoltók elvártak volna. Most viszont a miniszter úr által elmondottak alapján ismét van remény arra, hogy érdemes rendőrnek, érdemes tűzoltónak lenni, hiszen az az életpályamodell, amelyet a polgári

kormány felvázolt és szeretett volna megvalósítani, az most visszatér, és nagyon bízom abban, hogy minden egyes elemében megvalósul, és erre miniszter úr garanciát is vállalt.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, parancsoljon!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: A büntetés-végrehajtás tényleg nem kapott kellő hangsúlyt a beszámolómban, hiszen kevés ígéret hangzott el a büntetés-végrehajtással kapcsolatban az elmúlt egy esztendőben.

Szeretném itt két oldalról is megfogni a létszámkérdést. Az egyik oldala az, hogy egyelőre folyamatosan emelkedik a fogvatartottak létszáma. Az eredményes rendőri munkának köszönhetően, mint említettem, több mint ezer fővel több a fogvatartott. Itt két feladatot is meg kell oldani. Egyrészt a fogvatartottak elhelyezését, étkeztetését – ezek mind-mind többletkiadásokat jelentenek a tervekhez képest – és természetesen a foglalkoztatását is. A foglalkoztatás területén jelentős előrelépések történtek. Az előrelépések egyik legjelentősebb példája az, hogy a rendőregyenruhákat, gyakorlóruhákat, a rendőrcipőket teljes egészében a következő évben már a fogvatartottak fogják elkészíteni. *(Iváncsik Imre megérkezik az ülésre.)*

Eddig közel 10 ezer egyenruhát készítettek el, 10 ezer pár bakancsot, és nyugodtan mondhatom, hogy valamennyi kiváló minőségű. Szeretném, ha ez a későbbiekben tovább fejlődne, és a honvédség vagy más rendvédelmi területek egyenruha-ellátottsága a büntetés-végrehajtási intézeteken belül lenne megoldható.

A büntetés-végrehajtás önellátása eddig majdnem nulla volt. Terveink alapján a következő évben elérjük azt, hogy 65 százalékos lesz a BV önellátottsága. Azt szeretném, hogy ez 2013-ra 80-85 százalékra növekedne. Azért nem mondok többet, mert az energiaellátást még nem tudjuk belülről megoldani, bár azon is dolgozunk. De vannak más területek is, amelyeknek az ellátását nem lehet belülről megoldani, ám ha elérjük a 80-85 százalékos önellátottságot, akkor a büntetés-végrehajtás fenntartása az állam részéről lényegesen olcsóbb lesz. És azt is szeretném, ha a honvédség, a MÁV, a posta vagy egyes egészségügyi területek egyenruháit a büntetés-végrehajtásban foglalkoztatottak készítsék.

Természetesen a másik oldalra is kell nézni: ha ennyivel nőtt a létszám, ha több a munkahely, több foglalkoztatási területen kell megjelenni, akkor több őrre van szükség. Ennek megfelelően már elrendeltük, hogy az őrzésben résztvevők létszámát is meg kell emelni, és az újak beiskolázása szeptemberre megtörténik. Itt is bevezetjük a modulrendszerű képzést. A fegyveres területek közül eddig a büntetés-végrehajtás volt az egyetlen, ahol 12 hetes oktatással feladatot láthattak el és fegyveres szolgálatra be voltak oszthatók. Nekem a kilencvenes évek elejétől, azaz kezdő parancsnoklásom ideje óta vesszőparipám, hogy képzés és megfelelő felkészültség nélkül nem lehet bevetni az embereket, mert egyrészt ő maga sérül meg – nagyon sok a bv-n belüli nyugdíjasok között a pszichikai sérült –, másrészt pedig nem megfelelően tudja ellátni a rá bízott embereket. Ennek megfelelően itt is emelni fogjuk a képzés idejét és színvonalát, és a modulképzés bevezetésre kerül. Ennyit a büntetés-végrehajtás területéről többletként.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Budai Gyula képviselő úrnak.

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Nem tisztem megvédeni a belügyminiszter urat, nem is szorul rá, de Harangozó képviselőtársam részéről olyan kijelentések hangzottak el, amelyek mellett igen nehéz szó nélkül elmenni. A demagógia határát elég magasan súrolja az, hogy az elmúlt nyolc év ámokfutását a jelenlegi belügyminiszterre próbálják áttolni, miközben mindenki tudja, hogy

az, ami az elmúlt nyolc évben a rendőrségen belül történt, az előző kormányzatot terheli. Ezt a rendőrség állományára vonatkozóan mind morális szempontból, mint a létszám tekintetében el lehet mondani.

Sok képviselőtársammal ellentétben, akik itt ücsörögnek, én az életből jöttem, és az elmúlt nyolc évben napi kapcsolatban voltam olyan rendőrökkel, akik folyamatosan hagyták el a rendőrség állományát arra hivatkozva, hogy az előző kormány által számukra biztosított munka- és életkörülmények nem megfelelők. Mielőtt a belügyminiszterrel szemben olyan kritikákat fogalmaznánk meg, amelyekért kifejezetten az előző kormányzat a felelős, el kellene gondolkozni azon, hogy nem ő adott utasítást a békés tüntetők szétverésére, nem ő nem fizette ki a túlórákat annak a rendőri állománynak, amelynek a túlóradíját ki kell fizetni olyan bírósági perek után, amelyek 2004-től indultak. Ügyvédként számos ilyen perben jártam el, ezért tudom, hogy miről beszélek.

Önmérsékletet kérnék ellenzéki képviselőtársaimtól ebben a kérdéskörben. Egyensúlyba kellene hozni azt, hogy felrójuk a belügyminiszternek, mit nem tett meg az első évben, azzal, hogy mi történt az előző nyolc évben, hogy az előző kormány mit nem tett meg. Tehát egy kis önmérsékletet kérnék Harangozó képviselő úrtól. Ha pedig önmagunkba nézünk és helyretesszük azokat a dolgokat, hogy mi történt az előző nyolc évben a rendőrségen belül, mi az oka annak, hogy az állomány jelen pillanatban nem olyan létszámmal látja el a feladatát, amilyennel el kellene, és mi az oka annak, hogy megpróbálják a kordedvezménnyel nyugdíjba ment egyébként remek szakembereket visszacsábítani a rendőrséghez, akkor kiderül, hogy miért alakult ki a szakemberhiány a rendőrségen belül.

Még egyszer mondom, nekem nem tisztem megvédeni a belügyminisztert és szerintem nem is szorul rá. Én csak azt tudom elmondani, hogy a munkám során mind a megyei főkapitányságok, mind az Országos Rendőr-főkapitányság megfelelő szerveivel remek a kapcsolatunk, mindenféle segítséget és támogatást megkapunk. Úgy látom, hogy elindult egy olyan szakmai munka a rendőrségen belül, ami az elmúlt nyolc évben nem volt meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tájékoztatásul mondom, hogy belügyminiszter úrnak fél 12-kor az önkormányzati bizottságban ugyanígy beszámolási kötelezettsége van, ezért arra kérem önöket, hogy röviden, lényegre törően és csokorba szedve tegyék fel a kérdéseket, és belügyminiszter úr azokra majd a végén válaszol. A kérdezők sorrendje pedig a következő: Rubi Gergely, Simon Miklós, majd Dorosz Dávid képviselő úr.

RUBI GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter úr. Akkor rövidre fogom. Hajdúhadházi lakosok márciusban megkerestek, hogy zavarja őket a szomszéd utcákban történő tömeges áramtolvajlás. Megkerestük az áramszolgáltatót és megszerveztük, hogy az áramkommandó és a rendőrség támogatásával április közepén felszámolják azt a 250 családi házat, ahol különböző veszélyes módszerekkel, szigetelés nélküli kábelekkel hozzák át az úttesten, jó néhány helyen a kerítés felett az áramot. Gondolom el tudják képzelni, milyen veszélyes ez a dolog. Az áramszolgáltató végül is nem csinálta meg ezt az akciót arra hivatkozva, hogy a Belügyminisztériumtól nem kaptak rendőri támogatást. Érdekelne, hogy miért támogatja a Belügyminisztérium a cigánybűnözésnek ezt a formáját. Ez egyébként nem olyan vicces dolog, mert például Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében is megsült két gyerek, aki ráfogott a csupaszból kábellel. Márpedig ilyen kábelek Hajdúhadházon is lógnak az úttesten. Tehát nem olyan vicces ez, nem kellene ezen annyira röhögni, képviselőtársaim. Érdekelne, hogy a rendőrség miért nem segítette az áramszolgáltatót ennek a bűncselekménynek a megszüntetésében. Egyébként a mai napig is ez a helyzet. A polgárőrség korábban az E.ON-nal együttműködve kamerával végigment azokon a házakon, ahol a lopások ma is folyamatosak, így a tartósságot tudjuk bizonyítani, de

a rendőrség valamilyen ok miatt nem volt partner ennek a helyzetnek a felszámolásában. Mi ennek az oka? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő úr! A bizottság rendjének fenntartása hadd legyen az én privilégiumom. Simon Miklós képviselő úr következik.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt képviselőtársam, nem tudja, hogy min mosolyogtam, ezért e két dolog összekapcsolása ellen tiltakozom. Különben azért mosolyogtam, mert azt a kérdést akarta feltenni, hogy a Belügyminisztérium miért támogatja az áramtolvajokat, mert nyilván ezt akarta kihozni ebből a dologból. *(Dr. Pintér Sándor: Szó szerint ki is mondta!)* Márpedig ez egy kicsit furcsa.

A kérdésem az lenne – tudom, hogy ez nem ennek a bizottságnak a témaköre, de érdekelne –, hogy miniszter úr hogyan értékeli az önkormányzatok helyzetét. Köszönöm.

ELNÖK: Dorosz Dávid képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. DOROSZ DÁVID (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen, miniszter úr, a tájékoztatást, illetve szeretném megragadni az alkalmat, hogy az összes rendvédelmi dolgozónak itt is megköszönjem, és kérem miniszter urat, adja át a bizottság nevében is a köszönetet a munkájukért, amelyet a haza érdekében végeztek az elmúlt évben. Igyekszem gyors lenni az idő szűkének megfelelően.

A bv kapcsán két kérdésem van. Egyrészt mindannyian tudjuk, hogy a büntetés-végrehajtásban dolgozók milyen nehéz körülmények között kénytelenek végezni a nagyon megterhelő munkájukat, mind az anyagi, mind pedig a munkavégzés körülményei meglehetősen siralmasak. Ezzel kapcsolatban milyen intézkedéseket várhatunk a jövőben? Illetve említette az ezer fővel megnövelt létszámot. A börtönök túlszűfoltóságával kapcsolatban, ami viszonylag nagy problémákat okoz, milyen intézkedések várhatók? Hiszen a 140-150 százalékos túlterheltség sajnos mindennaposnak mondható, de akad olyan intézmény is, illetve olyan rezsim, ahol 200 százalékos a terheltség. Ezzel kapcsolatban mit lehet várni?

Készül az új büntető törvénykönyv. Azt szeretném megkérdezni, a minisztérium ebben milyen szerepet fog vállalni, illetve ha különböző javaslatokat várnak a minisztériumtól, akkor a tárca részéről milyen javaslatok várhatóak. Valamint itt kifejezetten szeretnék egy konkrét ügyre rákérdezni; az ellenőrző albizottság egyik ülésén kérdeztem meg azt Kontrát Károly államtitkár úrtól, várható-e a büntethetőség korhatárának a leszállítása, amire ő egyértelmű nemmel válaszolt, majd a következő napon a miniszterelnök hivatalos Facebook-oldalán megjelent az a kijelentés, hogy a kormány tervezi a büntethetőség korhatárának leszállítását. Szeretném akkor kérni, segítsen miniszter úr abban, hogy ön mit tud ezzel kapcsolatban, hogy picivel tisztábban láthassak én is, illetve a bizottság is.

Szeretném továbbá megkérdezni, hogy az életpályamodell kialakítása kapcsán a választási ígérek között szereplő 20-30 százalékos illetményemelés mikor és milyen formában fog megvalósulni a rendvédelmi dolgozóknál, illetve kifejezetten a rendőrségnél.

A közmunkaprogramra már utalt miniszter úr. Itt olyan sajtóhírek láttak napvilágot, hogy ezeknek a kiemelt nagy munkáknak az ütemterve, illetve listája elkészült. Ez igaz-e, és ha igen, akkor ez mikor és milyen formában lesz a bizottság, illetve a közvélemény számára megismerhető?

A zárolások kapcsán szeretném kérdezni, hogyan látja miniszter úr, a 2012-es költségvetés elkészítése során a mostani zárolások történetét figyelembevételével a tárca érdekérvényesítő képessége milyen sikerekkel fog tudni járni. Hogyan készül a tárca arra,

hogy legközelebb ne az egyik legnagyobb elvonással, zárolással érintett tárca legyen a Belügyminisztérium?

A rendőri oktatásról mondottakkal nagymértékben egyetértek, és köszönöm, hogy erre külön kitért. Itt egy dolgot szeretnék megkérdezni, hogy a rendőri állomány oktatásánál a különböző, kifejezetten a korrupció, illetve előítéletesség elleni oktatási modulok meg fognak-e növekedni, hiszen erre voltak ígéretesek is. Ezek milyen formában állnak?

És külön egy nagyon sajnálatos, nem olyan régi ügyről szeretném megkérdezni miniszter úr véleményét: ez a hazánkban legálisan, mindenféle engedély birtokában itt tartózkodó tibeti állampolgároknak az éppen azon a napon történő hatóságok általi behívására vonatkozik, amikor a kínai miniszterelnök hazánkba látogatott. Ezt a számomra egészen különös és véletlen egybeesést ön hogyan látja, illetve hogyan értékeli?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Juhász képviselő úr következik, őt majd Korondi képviselő úr követi a hozzászólásokban; végül miniszter úr válaszol majd.

Parancsoljon, képviselő úr!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elvileg kérdést, majd azt követően véleményt szerettem volna megfogalmazni, de tekintetében az idő szükére, ezért megpróbálom egyben elmondani. Miközben azért szeretném jelezni, hogy ilyen napirend, mint amivel egyébként elvettük ettől a napirendtől a tárgyalási időt, az bármikor megtartható lett volna. Éppen ezért minimum kérhető az, hogy egy ilyen beszámoló előtt adjunk teret, lehetőséget arra, hogy egyrészt felkészüljenek a képviselők – ez most megtörtént –, másrészt hogy legyen idő egyébként egy ilyen napirendi pontnak a megvitatására. Ezt azért nem ön felé fordulva mondom, miniszter úr, mert nyilvánvalóan a bizottság vezetésének van ebben nagyobb felelőssége.

Mindenekelőtt engedjék meg, hogy én a saját pártom nevében is azt mondjam, hogy bűn és bűnüldözés kettősségében mi a bűnüldözés mellett vagyunk, mi a rendőrök pártján állunk. Ezt szeretném nagyon hangsúlyosan mondani. Azért is, mert tanultunk abból a választási kudarcból, amit elszenvedtünk. Önök mantraszerűen mondják, fideszes képviselőtársaim, azt, hogy „az elmúlt nyolc év bünei”, de el fog jönni az az idő, amikor már nem lehet majd arra hivatkozni, amikor már meg fogják kérdezni újra és újra, hogy rendben van, igen, benneteket azért választottunk meg, hogy változtassatok – mit változtattatok? Most ezen a területen a külső szemlélőnek, de aki beljebb van, annak is, teljesen az az érzése, hogy önök azt csinálják, mint a mondabeli vagy viccbeli parasztember a jégeső után, hogy a megmaradt tőkéket még kivágja a szőlőből: lássuk, Uram, mire megyünk ketten! Mondják azt, hogy itt az előző nyolc évben mekkora bűnöket követtek el; hát, azt kell mondanom, hogy rakják rá rendesen. Vágják még azt a néhány tőkét rendesen – és ez nem jó.

Azt gondolom, hogy ha megnézik, a rendőrség finanszírozása messze alatta marad azoknak a bűnös időszakoknak, amelyeket önök említenek. Az a közbiztonsági állapot, amelyet önök két hét alatt ígértek megoldani, nem oldódik meg olyan gyorsan. Az az új feladatrendszer, amelyet egyébként folyamatosan ráraknak a Belügyminisztériumra, bizonyos értelemben a rendőrségre, miközben ennek a pénzügyi háttere nem látszik, ez ismételten nagyon-nagyon komoly problémát és kihívást jelenthet a rendőrség számára. Ráadásul szemmel láthatóan van egyfajta politikai választóvonal még a kormánypártokon belül is, amelynek feloldása nyilván a kormány és a vezető párt dolga. De egyértelmű, hogy vannak olyanok, mint Répássy Róbert és még sokan mások, akik akár a belügyminisztert személyében is képesek egy parlamenti vitában sérteni, és vannak olyanok, akik meg egyébként azt gondolják, hogy azokat a feltételeket kellene biztosítani a rendőrség számára, amivel egyébként a legfontosabb választási ígéretüket tudják teljesíteni, hiszen a legfontosabb

választási ígéret az volt, hogy rend lesz. Ennek vannak szervezeti, személyi és természetesen anyagi feltételei. A személyi feltételeket azzal, hogy Pintér Sándort nevezték ki belügyminiszternek, gyakorlatilag egy olyan, a rendőrség körében idolként számító vezetőt választottak, akinek van szakmai tekintélye, és akit egyébként szakmai értelemben nem kérdőjelezett meg senki az elmúlt időszakban. Megjegyzem, szakmai értelemben és szakmai tudását ezt követően sem gondolom, hogy meg fogjuk kérdőjelezni. Ugyanakkor azt, ami és ahogyan most zajlik, egészen bizonyosan kritika tárgyává lehet tenni, még akkor is, ha az ember magára veszi azt a felszólítást, hogy legyen már önmérséklésben.

Nem jó a személyi állomány hangulata, nem jó a jelenlegi finanszírozási rendszer, ám ellenben van egy nagyon feszült hangulat. Ne tessék elfeledkezni arról, vagy legyenek kedvesek megnézni azt, hogy nem véletlen az egyik szakszervezet taglétszámának gyors növekedése, nem véletlen az, hogy a rendvédelmis tüntetők, köztük tűzoltók, rendőrök, katonák erőszakosabbnak tűnő, de mindenféleképpen látványos akciókat felmutató rendezvényeket csinálnak: azért, mert bizonyos konfliktusokhoz megítélésem szerint a sebészkes helyett a kisfejszével láttak hozzá.

Vegyük például az állomány hangulatát, illetőleg a nyugdíjrendszert! Az az életpályamodell, amelyet önök meghirdettek, nem tartalmazta azt, hogy a korengedményes nyugdíjat majd jól vissza fogjuk vonni egyik pillanatról a másikra azoktól, akik már megkapták. Mert itt egy visszamenőleges döntésről van szó, képviselőtársaim! Ezt ne feledjék már el!

Ha önök azt mondják, hogy inentől kezdve nem az utolsó év lesz a nyugdíjszámítás alapja, hanem az utolsó öt év, ne adj' isten a nyugdíjat ugyanúgy számoljuk, mint mindenki másnak, aki nyugdíjba megy, mert neked az a kedvezményed, hogy korábban elmehetsz, akkor a helyzet gyökeresen megváltozik, nincs az a fajta konfliktus, ami ebben a pillanatban jelen van. De önök mindenkinek azt üzenték – egyébként a rendszer nem ismer ebben méltányosságot –, hogy el fogjuk venni tőletek azt, amit mi magunk adtunk, és majd jöttök vissza kisegítő rendőrnek meg nem tudom, milyen rendőrnek. Holott, még egyszer mondom, ha megváltoztatják a számítás módját, akkor el lehetett volna kerülni azt az anomáliát, hogy több legyen a nyugdíja, mint az utolsó évben a jövedelme. Azért lett több a nyugdíja, mert a parancsnok az utolsó évben megtönte a nyugdíjba készülőt jutalmakkal és egyebekkel. Ez mindenütt így történt. Ha ezt megszüntetnék, akkor változna a helyzet.

Változott volna a helyzet akkor is, ha bizonyos problémákról őszintébben és nem a politikai csata mezején beszélünk. Az elmúlt nyolc évben a Fidesz kétarcúságát jellemezte az is, hogy egyetlenegyszer sem szólalt meg, amikor politikusok elleni atrocitás vagy erőszak történt, kivéve a sajátjai esetében. Az természetesen minden épeszű embert felháborít, ha egy békésen tüntető fideszest vagy bárkit atrocitás ér, de önök egyetlen egyszer sem szólaltak meg, amikor házakat égettek fel, egyetlenegyszer sem álltak ki a rendőrség és a nyomozás sürgetése mellett, amikor ilyenfajta atrocitás történt. Most meg ha valaki kap egy fenyegető levelet – sajnos ez az élet rendje, bizonyos értelemben annak a hiszterizált magatartásnak a következménye, ami ma van –, rögtön fölháborodnak. Tisztelettel kérem, hogy legyünk méltányosak önmagunkhoz, a politikai partnerekhez meg azokhoz, akik a közrend fenntartásában egészen bizonyosan érdekeltek és ebben feladatuk van. Erre vonatkozóan jogos az elvárás, hogy minden ilyen ügyben azonos mércével járjanak el mindenkivel szemben, mert ez a társadalom igazságérzetét szolgálja, és a jövőben minimalizálhatja a konfliktusokat.

Mi nem volt még kibeszélve? Nem volt még kibeszélve az – erre mindig fejszékaszás, erős választ akartak adni –, hogy mi legyen azoknak az országrészeknek a sorsa, ahol nagyon nagy a szegénység, ahol a roma lakosok számaránya messze nagyobb; ott mit lehet tennie a rendőrségnek, a szociálpolitikának és mit a civil szférának. Ehelyett módosítottunk törvényeket, gátoltunk rendszereket, miközben szeretném jelezni, hogy Magyarországon ma

van csendőrség, ez ellen pedig még senki nem lépett fel. De Magyarországon még számos más olyan önvédelmi szerveződés is van, ami semmiképpen nem illik bele abba a rendszerbe, amit a Fidesz építeni akar. E mögött persze van egy hallgatólagos tudomásulvétel, hogy amíg a hatalom környékét nem sértik, addig ángya-vegye, de ha túllépnek egy határt, akkor majd fellépünk ellenük. De ők most is törvénysértők! Maga a létezésük is törvénysértő. Van olyan kérdés, amiben lehetne közösen, ha tetszik politikai közfelkiáltással állást foglalni. Meggyőződésem szerint ez vezetné az országot abba az irányba, hogy biztonságosabb legyen.

A rendőrség valóban kiválóan szerepelt az EU-programok levezénylésekor, ezt pedig egy teljesen szétdőlt, nyolc év alatt tönkretett rendszerrel nem lehetett volna megvalósítani. Mint ahogy annak idején a sereg se tudott volna fellépni a kolontári balesetben, ha annyira szétdőlt lett volna. Tessék elvinni a politikát a rendőrségtől, a fegyveres erőktől, amennyire csak lehet, és hagyni azt, hogy abban a szakértelem és az alkotmányosság érvényesüljön. Higgyék el, hogy sokkal nagyobb erő rejlik ebben a rendszerben. Illetve legyenek a rendőrségnek és a közrendnek a lobbistái. Persze nem abban az értelemben, hogy engem adott esetben kioktatnak – ez egyébként belefér a politikai vitába –, hanem abban, hogy támogassák azokat a célkitűzéseket, amiket a belügyminiszter megfogalmaz – legyen az bárki is –, aki azt mondja, hogy rendet szeretne Magyarországon. Az ehhez szükséges feltételeket meg legyenek kedvesek biztosítani. Egy alulfinanszírozott rendszertől nem lehet csodát várni, miközben szemmel láthatón más helyre meg folyik a pénz. Az előző napirendnél már elmondtam, ha van 500 milliárdunk az egykulcsos adóra, a gazdagok támogatására, van 500 milliárdunk a MOL-részvényre – amin azóta az árfolyam miatt már veszítettünk 40-et –, akkor nem helyes, ha százmillió problémák elé állítjuk a Belügyminisztériumot. Ebben szeretnénk támogatást nyújtani, és nagyon sajnáljuk azt, amit Dorosz Dávid akként fogalmazott meg, hogy a belügyminiszter érdekérvényesítő képessége a kormányzaton belül nem annyira erős, de meggyőződésem szerint ez nem a belügyminiszter felelőssége, hanem azoké, akik ehhez támogatást adnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyetlenegy pontosítást hadd tegyek képviselő úr szenvedélyes hozzászólásához. Répássy képviselő urat másodszor hozzák szóba. Amíg nem tudjuk pontosan, milyen szöveggörnyezetben, milyen motivációval, milyen szándékkal mondta azt, amit mondott, arra kérem, hogy ezt a témát, a politikai megosztás szándékát lehetőleg kerüljék. Megadom a szót Korondi Miklós képviselő úrnak.

KORONDI MIKLÓS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Igaz, hogy nekem már csak tömönatokra jutott idő egyesek miatt, de azért igyekszem kihasználni a rendelkezésemre álló pár másodpercet. Szinte valamennyi kérdés elhangzott már, amiket én is szerettem volna feltenni.

Örömmel hallottam belügyminiszter úrtól, hogy nagyon sok pozitív dolog történt az elmúlt egy év alatt, sikerült rendet tenni a kistelepüléseken. Arra kérem belügyminiszter urat, hogy legyen rend a nagytelepülések külterületein is, mert azok ugyanolyan fontosak, mint a kistelepülések. Konkrétan segítséget szeretnék kérni Cegléd ügyeri külterületére, még mielőtt médianyilvánosság elé kerül. Tarthatatlan az ottani állapot, naponta történnek betörések, lopások, a helyi rendőrség nem tudja kezelni az ügyet. Ha a rendőri állomány erre alkalmatlan, javaslom rendőr-kutyák alkalmazását, azok segítségével percekben belül előkeríthető a tolvaj, és nem is kerülne túl sok pénzbe ezek fenntartása, és biztos vagyok benne, hogy sokkal hatékonyabb lenne, mint a rendőrség jegyzőkönyvezése a különböző alkalmakkor. Évtizedes ez a probléma és semmi előrelépést nem látok. Ebben kérem a segítségét.

A másik országos probléma. A vasúti kábellopások ügyével kapcsolatosan már a törvénymódosítás eszközével is éltem, és a büntető törvény megfelelő paragrafusait is

módosítottam, igaz, hogy még nem került az alkotmányügyi bizottság elé. Ebben ígértem segítséget Konrád Károly államtitkár úrnak. Végre szeretném már bezárni a kiskapukat – abban is szeretném belügyminiszter úr segítségét kérni, hogy közösen zárjuk be a kiskapukat –, hogy fel lehessen számolni Magyarországon a kábellopásokat és a színesfémtolvajlásokat. Nem igaz, hogy nem találunk erre megoldást. Tudom, hogy meg lehet oldani ezt a kérdést, én partner leszek ebben, a törvénymódosításaim is alkalmasak erre, már csak a megfelelő hozzáállás kell ahhoz, hogy a megoldást közösen ki tudjuk izzadni. Ezek a cselekmények ugyanis milliárdos károkat okoznak a magyar államnak, nem beszélve arról, hogy tömegszerencsétlenségek fordulhatnak elő a vasúti közlekedésben. De volt is már jó néhány baleset ebből, emlékezzünk csak a monorierdői balesetre.

A harmadik szintén egy friss ügy. Nem tudom, tud-e róla miniszter úr, hogy az elmúlt napokban Nagykőrösön olyan uzsorásügy történt, amelyben egy rendőr is érintett. Ebben is kérem a segítségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót belügyminiszter úrnak.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Kezdjük Hajdúhadházzal. Először is szeretném leszögezni, hogy a belügyminiszter és a Belügyminisztérium nem támogat semmiféle lopást, se áramlopást, se más lopást. A 250 családi ház felszámolása indokolatlan lenne az áramlopások miatt, de az áramlopások felszámolása érdekében megtesszük a megfelelő intézkedéseket. Nem tudom, hogy a rendőrség miért utasította vissza a közreműködést akkor, amikor az már meg volt tervezve. Mivel ez egyedi ügy, erről a képviselő urat külön fogom tájékoztatni és arról is, hogy a rendőrség milyen módon fog részt venni az ilyen jellegű cselekmények megszüntetésében.

Az önkormányzatok helyzetéről. Ha az önkormányzati területen elsősorban az önhibáján kívül hátrányos helyzetű önkormányzatok, illetve a megyei önkormányzatok gazdasági helyzetét nézzük, akkor azt kell mondjam, ez a gazdasági helyzet eléggé nehéz volt a 2010. évet tekintve, és a 2011. év tekintetében annyiban egyszerűbb a helyzet, hogy a Belügyminisztériumnak az önhibáján kívül hátrányos helyzetű területét a korábbi 6 milliárdról 31 milliárdra emelték fel. Ez a 31 milliárdos összeg reményeink szerint lehetővé teszi azt, hogy megoldjuk az átmeneti nehézséggel küszködő, önhibáján kívül hátrányos helyzetű önkormányzatoknál a pillanatnyi problémákat. A megyei önkormányzatoknak épp az eljövetelem előtt írtam alá az önhibán kívüli hátrányos helyzet kapcsán az utalást, amely 1,1 milliárd forintot jelent. Jelen pillanatban tehát gyakorlatilag nem növekszik az adósságállományuk, és miután nem növekszik az adósságállomány, és még van lehetőség ebben az évben többször is az önhibáján kívüli hátrányos helyzet számára szóló alapról juttatni a megyei önkormányzatoknak, az új alkotmány hatálybalépéséig, illetve az új önkormányzati törvény hatálybalépéséig a probléma kezelhetőnek tűnik.

Itt szeretném elmondani azt, hogy a Belügyminisztérium az önkormányzati törvény átalakításához is hozzákezdett. Ennek megfelelően egy koncepciót dolgoztunk ki, amely megtalálható a Belügyminisztérium honlapján. Tudományos tanácskozást szerveztünk ezeken a területeken, a tudományos tanácskozáson túl valamennyi képviselőcsoport vezetőit meghívtam személyes konzultációra is, amelyen én veszek részt az államtitkár urakkal. Tehát az önkormányzati területen is úgy látom, lesz előrelépés 2012-ben. Itt is szeretném még egyszer mondani a parlamenti frakciók, parlamenti pártok vezetőinek, hogy örömmel látom őket ezen a konzultáción. Szeretném figyelembe venni az önkormányzati törvénynél javasolataikat ahhoz, hogy a törvény olyan legyen, hogy a későbbiekben az idők próbáját kiállja.

Dorosz Dávid képviselő úrnak: a rendvédelmi dolgozók közül a bv-sek nehéz körülmények között vannak. Egyetértünk ezzel. A túlzásfoltosság is létezik, ez két dologból

ered. Az egyik dolog az, hogy időnek előtte lettek büntetés-végrehajtási intézetek bezárva. Tehát míg az egyik oldalon nőtt a fogvatartottaknak a száma, a másik oldalon bezárták az intézeteket. Mi ebben a tekintetben két intézetet megnyitottunk: Solton megnyitottuk az intézetet és a Gyorskocsi utcában. Ez némiképp csökkentette ezt a túlterheltséget, de a későbbiekben még tovább kell gondolkodnunk azon, hogy ha az életviteli szokásai nem változnak meg egyes bűnözői csoportoknak, akkor bizony még több ember lesz. Ha sikerül az a célkitűzésünk, hogy munkahelyteremtéssel, munka adásával, a fokozott rendőri védelemmel leszoktatunk bizonyos társadalmi rétegeket arról, hogy bűncselekményből, kizárólag bűncselekményekből éljenek, akkor úgy gondolom, hogy a fogvatartotti létszám is csökkenni fog, és a fogvatartotti létszám csökkenése, egypár börtön megnyitása ezt a jelenlegi állapotot meg fogja majd szüntetni.

Az új büntető törvénykönyvvel kapcsolatban: ez nem a Belügyminisztérium kompetenciája, hanem a KIM-é, ennek megfelelően a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fogja előterjeszteni. Ismereteim szerint ez nem egy kódexszerű változás lesz, de pontos információt Navracsics miniszter úrtól kell ebben a kérdésben kérni.

Életpályamodell, 20-30 százalékos béremelés. Szeretnék visszautalni arra, hogy 1998 és 2002 között az alatt a négy év alatt a rendészeti terület bérfelzárkózása az első évet követően 25 százalékos volt, és ezt követően is olyan mértékű, hogy a következő időszakban, a 2002-2010 közötti nyolc évben meg sem közelítette nyolc év alatt azt, amit a rendvédelmi területre 1998-2002 között négy év alatt fizetésemelésként adtunk. Tehát én azt gondolom, hogy ez a 20-30 százalékos ígéret bőven meglesz a választási ciklus végére, és remélem, hogy bőven meglesz.

A közfoglalkoztatással mi lesz? Ne felejtsük el, hogy a közfoglalkoztatást július 1-jétől kapta meg a Belügyminisztérium. Jelenleg a személyzeti kérdések eldöntése zajlik; 1350-1500 fő között kerül át létszám a gazdasági minisztériumból a Belügyminisztériumba, és ennek a csúcsára, ennek a vezetésére a helyi vezetőket, illetve vezénlyéssel azokat a rendőri vezetőket is számításba vesszük, akik jelenleg nincsenek beosztásban, tehát nincs feladatuk, de a logisztika kidolgozásában – mint ahogy a bevezetőmben is mondtam – nagy szükség lesz rájuk.

Érdekérvényesítő tevékenység. Én így nem fogalmazok egyik esetben sem. Én annyit tudok mondani, hogy a Belügyminisztérium 2010. december 31-én nullával zárt az évet, annak ellenére, hogy jelentős anyagi hátrányai, kifizetetlen számlái voltak. Bízom benne, hogy a feladatok függvényében a 2011. december 31-ét is úgy fogja lezárni, hogy adósság nélkül fog fordulni, annak ellenére, hogy közben jelentős fejlesztések történnek meg.

A rendőri oktatás területén az előítélet- és a korrupcióellenesség. Még az előző miniszterségem idején az előítéletek tekintetében mind a Rendőrtiszti Főiskolán, mind a tiszthelyettesképző iskolán külön oktatási terv és rend készült, ami azóta is megmaradt. De azt az előítéletet, amely mintegy nyolcszáz év alatt alakult ki az országban, egy-két év alatt nem lehet letörni, de törekszünk rá. Erre bizonyíték az is, hogy például az Amerikai Egyesült Államok nagyköveteivel a gyöngyöspatai ügy tekintetében képzést szerveztünk, mely képzésben a Rendőrtiszti Főiskola tanárait képeztük, azokat, akik ezeket a diszciplínákat előadják, képeztük a tiszthelyettesképző iskola tanárait, képeztük a gyakorlati életben részt vevőket, sőt még a helyi iskola igazgatóját is, hogy a tantestületet a multikulturális magatartási formák elfogadására megfelelő módon felkészítse.

Az az igazság, hogy belügyminiszterként nem követem teljesen pontosan nyilván, hogy a BÁH kit mikor hogyan hív be. *(Derűltség az ellenzéki képviselők körében.)* Nem tudom, azt hiszem, van egypár százezer külföldi Magyarországon, akit kezel a BÁH, úgyhogy... *(Iváncsik Imre: Ügyes válasz.)* Köszönöm szépen a megértését.

Fölmerült a finanszírozás; erre választ adtam, hogy hiány nélkül fordultunk, és ezt reméljük 2011-ben is.

A közbiztonság állapota nem oldódik meg – szeretnék megoldani. Azért szeretnék egy dolgot elmondani, ez a következőképpen hangzik. Én nem szoktam visszatekinteni más területekre, de ebben az esetben kénytelen vagyok. Az 1990-es választások idején a közrend, közbiztonság nagyon jelentős szerepet töltött be abban, hogy a választások kapcsán a különböző közvélemény-kutatásokban hogyan ítélték meg: ez az első három helyen szerepelt. Aztán jött 1994, és a közbiztonsági kérdések lecsúsztak az 5-6. helyre. 1998-ban megint az első három helyen szerepelt a közrend és közbiztonság kérdése. Aztán jött 2002. 2002-ben a közrend és közbiztonság kérdése a közvélemény-kutatások szerint a politikai megítélés szempontjából nem volt benne az első húszban, azaz lényegtelené vált az emberek számára. Tudjuk, az emberek olyanok, hogy a levegő se érdekli őket, ha van, de ha nincs, akkor probléma van. 2010-ben viszont – ahogy képviselő úr is mondta – megint rendkívül fontos lett a közvélemény megítélése szerint. Abban reménykedem, hogy a közrend és közbiztonság kérdése a következő választáskor megint nem lesz benne az első húszban. Ezért dolgozom, és ha ez így lesz, akkor elégedett leszek a rendészeti terület munkatársaival és vezetőivel.

Megköszönöm azt, amit a szakmai felkészültségemről mondott. Köszönöm szépen, igyekszem.

Azt azért ne felejtsük el, hogy a nyugdíjak összegének a számítására az új rendszer szerint van már egy hatályban lévő törvény, amely nem mondja meg egész pontosan, hogy a nyugdíjat hogyan kell számítani, de az idevonatkozó 1997-es törvény kötelezővé teszi, hogy a nyugdíjak számítását 2012-től meg kell oldani. Az 1997-es törvény értelmezését és ennek a törvénynek a nyugdíjszámítások átalakítására vonatkozó részét kötelességünk betartani.

Nem szeretnék belemenni abba, hogy miért több a nyugdíj, mint a fizetés. Mindenesetre nemcsak azért, mert az utolsó egy-két évben megemelik a fizetéseket, hanem azért, mert a nyugdíjnál nincs társadalombiztosítási elvonás. Ez alapján pedig mindenkinek több lesz és nemcsak annak, akinek az utolsó pillanatban megemelték a fizetését és jutalmakat meg egyebeket kapott. Ezeknek persze több lesz, ám a jelenlegi nyugdíjrendszer alapján mindenkinek több lesz, de – hangsúlyozom – az 1997. évi törvény kötelezővé teszi, hogy 2012 után ezt átnézzük.

Szeretném, ha a szegény országrészek a közfoglalkoztatás keretén belül kiemelt támogatást kapnának. Kiemelt támogatás kell ezeken a területeken, mert nem lehet elfogadni azt, hogy családok generációkon keresztül csak nagyon szűkös szociális támogatásból, nagyon alacsony életszínvonalon éljenek. Első számú célkitűzésünk lesz, hogy ezeken a területeken sikerüljön valamit javítani.

Van-e csendőrség? Nos, itt van egy anomália, amely anomália az alkotmányból ered. A törvény azt mondja, hogy az önkormányzati rendeletet csak az Alkotmánybíróság semmisítheti meg. Én már nagyon sokszor elmondtam, ha valamelyik önkormányzat ezt megcsinálja – nem akarok példát mondani, hogy mit csinálna meg, mert még a végén megcsinálják, aztán rám szárad; látom, hogy többen érdeklődve rám néztek –, akkor mi lesz. Ha megtesszük a hivatalos lépéseket, akkor meg kell várni, hogy a Alkotmánybíróság ebben a kérdésben hogy dönt. Én ezt több esetben is szerettem volna megváltoztatni, de eddig nem sikerült. Ezért azt mondom, azt a rendszert vezessük be, hogy ha az önkormányzat rendeletet hoz, de az csak akkor léphet hatályba, ha a közigazgatási hivatal vagy a kormányhivatal azt mondja, hogy törvényes, és aláírja. Ha ezt nem teszi meg, akkor bírósághoz kelljen fordulni. Ez az új alkotmányban egy kicsit módosul, de van még rajta mit javítani.

A rendőrség lobbistája legyen bárki. Nos én azt gondolom, hogy ne csak a rendőrségé, hanem az egész belügyé, ugyanis a belügy területe nem pártkérdés, mert az, hogy az ország határain belül mindenki jól éljen és mindenki biztonságban legyen, túlnő a pártkérdéseken. Én mindenkitől azt kérem, hogy – hiszen nincs mese, itt kell élnünk, itt kell fejlődnünk, a gyermekeinknek is itt kell biztosítani azt az életteret, amelyben a későbbiekben örömmel és büszkén tud tevékenykedni – mindenki legyen a belügy lobbistája.

Korondi Miklós úr azt kérte, hogy ne csak a kistelepüléseken, hanem a nagytelepülések peremén is legyen érzékelhető változás. Nos lépésről lépésre haladunk, és remélem, hogy hamarosan ide is eljutunk. Ettől függetlenül ígéretet teszek arra, hogy Cegléd ügyeri külterületét külön megvizsgáljuk. Ezek szerint már két ígéretem van: egyrészt az, hogy megnézzük az államapparátusban a rendőrséget, másrészt az, hogy megnézzük Cegléd ügyeri külterületét.

A vasúti kábellopások. Egyszer már túlestünk egy ilyen jellegű akción akkor – talán még emlékeznek rá a képviselők –, amikor a diófákat lopták Magyarországról 1992-93-ban, és a diófák nagyon nagy veszélyben voltak. Azt is sikerült megoldani, és nagyon bízom benne, hogy a színesfémlopásnak ezt a formáját is sikerül közös erőfeszítéssel felszámolni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Bizottság! Ha nincs több hozzászóló, javaslom, hogy miniszter úr beszámolóját jóváhagyólag vegyüek tudomásul.

A magam nevében köszönöm miniszter úrnak, hogy megjelent a mai ülésen, és ismertette a minisztérium álláspontját. Köszönjük a Belügyminisztérium elmúlt egyéves munkáját, személyesen az ön munkáját is, és én – Harangozó képviselő úrral ellentétben – inkább azt kérem, hogy véletlenül se gondolkodjon el felmondásának a benyújtásán. *(Rövid szünet. – Dr. Harangozó Tamás és Juhász Ferenc távozik az ülésről. – Dr. Hende Csaba megérkezik az ülésre.)*

Tisztelt Bizottság! Rövid szünet után folytatjuk a munkánkat. A bizottság még mindig határozatképes.

Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter meghallgatása (A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)

Tisztelettel köszöntöm körünkben dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter urat és munkatársait: Orosz Zoltán altábornagy urat, a Honvéd Vezérkar Főnök helyettesét; Domján László vezérőrnagy urat, a KBH főigazgatóját; Négyesi József mérnök dandártábornok urat, a KFH főigazgató-helyettesét; Sulyok János dandártábornok urat, a KPH főigazgatóját; Szpisják József mérnök ezredes urat, a TKF főosztályvezetőjét; és dr. Dankó István urat, a HM Jogi Főosztályának vezetőjét.

A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése értelmében a honvédelmi miniszter úr is éves meghallgatási kötelezettségének tesz eleget. Javaslom, hogy először miniszter úr beszámolójára kerüljön sor, és ezt kövessék a képviselői kérdések, hozzászólások, illetve az arra adott miniszteri vagy munkatársai által adott válaszok.

Tisztelt Miniszter Úr! Öné a szó, parancsoljon!

Dr. Hende Csaba tájékoztatója

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Képviselőtársaim! Először a kormányalakítás óta elért legfontosabb eredményekről és végrehajtott kiemelt feladatokról mondanék néhány gondolatot.

Mint már beszámoltunk róla, az elmúlt egy évben több ütemben átszerveztük a Honvédelmi Minisztériumot, a Magyar Honvédség hadrendjét, a HM hadrenden kívüli szervezeteit, valamint a miniszter közvetlen és fenntartói irányítása alatt álló szervezetek struktúráját. A minisztériumban a NATO-parancsnokságokra jellemző csoportfőnökségi rendszert vezettünk be az igazgatási feladatú főosztályok mellett, a háttérintézmények átalakításával pedig hitem szerint áttekinthetőbbé váltak a folyamatok. A kialakított új szervezetek biztosítják a katonai vezetés hatékonyságát, és egyben megfelelnek a közigazgatással szemben támasztott követelményeknek is.

A tárca összlétszáma magában foglalja a HM és a HM-hivatalok, az MH katonai szervezete, valamint a KFH, KBH, a Nemzetvédelmi Egyetem és a Honvédkórház összesen 30 100 fős státusát. Ebből 3400 fő költségvetési okok miatt, a pénzügyi hiányainkra tekintettel nincs feltöltve. Az MH engedélyezett létszáma egyébként 25 660 fő, melynek része az 550 főben engedélyezett, a Honvéd Vezérkart is magában foglaló Honvédelmi Minisztérium.

A szervezetfejlesztés keretében megemlítendő, hogy február 1-jével a Honvéd Vezérkar főnökének közvetlen irányítása, alárendeltsége mellett megalakult az MH Ludovika Zászlóalj, amelyben a katonai hagyományainknak és a modern kor követelményeinek egyaránt megfelelő honvédtisztképzés fog folyni és folyik már jelenleg is. Ezen túlmenően kiemelem, hogy megalakítottuk a Honvéd Koronaőrség szervezetét, melynek katonáit a Szent Korona mellett május vége óta mindenki láthatja; majdnem azt mondtam: megcsodálhatja.

Megkezdtük a 6-8 ezer főre tervezett önkéntes tartalékos rendszer állományának feltöltését, az ehhez szükséges felhatalmazást megkaptuk az Országgyűléstől.

Megkezdtük a tárcaszintű humán stratégia és a katonai életpályamodell kidolgozását, összhangban a Széll Kálmán-terv célkitűzéseivel. Valójában ígéretünknek megfelelően március 15-éig el is készítettük és az ÖHP-n keresztül a csapatokkal le is egyeztettük ezt az életpályamodellt, és elmondhatom, hogy a katonák széles körű megelégedésével találkoztak az abban foglalt célkitűzések. Ugyanakkor az összkormányzati folyamatokból az következett, hogy az egységes közszolgálati életpályamodell keretei közé illesszük be a magunk életpályaelképzeléseit. Erre július 31-e a kormányhatározatban foglalt határidő. Jelentem a tisztelt Honvédelmi és rendészeti bizottságnak, hogy a mai napon a Honvédszakszervezettel fogunk beható egyeztetést végezni, és tartani tudjuk ezt a július 31-ei határidőt.

A 2011. évi költségvetési támogatási főösszegünk 275 milliárd 185,6 millió forint, amelyből a költségvetési takarékosági intézkedések keretében február hónapban 26 milliárd 300 millió forint került központilag zárolásra. A tervezés időszakában a békehiányok feltöltése érdekében 27 500 fős költségvetési létszámot irányoztunk elő, melyet azonban a zárolásra figyelemmel 26 800 főben maximálni kényszerültünk.

Meg kell mondani, a tárca gazdálkodásával összefüggésben a Honvéd Kórház működtetése kapcsán az alacsony teljesítményvolumen-korlát azt jelenti, hogy az Egészségbiztosítási Pénztár az adott egészségügyi intézmény, kórház számára csak egy bizonyos mértékig téríti meg az általa nyújtott egészségügyi szolgáltatások, beavatkozások tényleges költségét. Minden olyan teljesítményt, amely a megállapított volumenkorlát fölé esik, más forrásból, adott esetben a Honvédelmi Minisztérium költségvetéséből kell pótolni. Az idén is mintegy 9 milliárd forintot fordítunk a honvédelmi költségvetésből a Honvéd Kórház finanszírozására, amely kórházban, mint azt önök is tudják, a honvédség állományán kívül a rendőrség, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a tűzoltóság, a MÁV személyi állománya mellett egész Budapest IV. és XIII. kerületi kórházi ellátását is visszük a vállunkon, tehát közel 2 millió ember egészségügyi ellátásáról gondoskodunk. A 9 milliárd forintos pótlólagos ráfordítás mellett is a mai napig több mint 6 milliárd forint adósságállomány halmozódott fel. S hogy visszatérjek a mondat elejére: ez úgy függ össze a teljesítményvolumen-korlát kérdésével, hogy amikor 2007-ben létrehozták az Állami Egészségügyi Központot és összevonták az akkori BM Kórházat a Honvéd Kórházzal, meg a MÁV Kórházat és a Szabolcs utcai Kórházat, akkor több mint 90 ezer pont volt a négy jogelőintézmény teljesítményvolumen-korlátja. Az egyesített intézménynek viszont 55 ezer pontra csökkentették le a volumenkorlátját. Tehát már az egyesítéskor eleve be volt kódolva a folyamatosan halmozódó költségvetési feszültség, amit a tárca a legnagyobb erőfeszítések árán sem tud egymaga kezelni és konszolidálni. Ezért e tekintetben tárgyalásokat kezdeményeztünk összkormányzati szinten, de fontos, hogy a bizottság tudjon erről.

Fontos megemlíteni, hogy terveink szerint a Honvéd Kórház – amennyiben az Országgyűlés megadja rá a felhatalmazást – vissza fogjuk szervezni a Magyar Honvédség hadrendjébe, amely valódi katonai képességként fog működni a jövőben, és amely megoldás lehetővé teszi majd, hogy a honvédség saját egészségügyi rendszerét is racionalizáljuk. Mert ha újra a saját rendszerünkön belül az Egészségügyi Csoportfőnökség és így közvetlenül a honvéd vezérkar főnökének az irányítása alatt áll majd ez a kórház, akkor nem lesz szükség arra, hogy egy sok száz fős külön egészségügyi szolgálatot tartsunk fenn, hanem jelentős erőforrásokat tudunk majd megtakarítani. Ezzel át is tértem a jövő terveire, és elnézést kérek, hogy a tárgytól elkalandoztam.

Meg kell említeni a működés feltételeinek biztosíthatósága körében azt a problémát is, hogy az elmúlt évek alulfinanszírozott működése következtében a haderő az előírt tartalékokkal nem rendelkezik, a csapatkészletek feltöltöttsége kritikus, a raktárak jelentős részben kiürültek. Az éveken keresztül elmulasztott érdemi haditechnikai fejlesztések miatt a honvédség alapvető haditechnikai eszközei szinte minden területen az alkalmazhatósági ciklusuk végéhez közelednek. A költségvetési szigorítások következtében bevezetett kiképzés-korlátozó rendszabályok hosszabb távon történő fenntartása veszélyeztetheti – veszélyezteti is – a csapatok műveleti és hazai feladatok végrehajtására való alkalmazhatóságát és a szükséges képességek szinten tartását.

Fontos probléma az is, hogy az informatikai eszközpark szükséges mértékű fejlesztésének elmaradása a jövőre nézve alapvető problémák felmerülését valószínűsíti. Ez különösen szembeötlő akkor, amikor tudjuk, hogy az egész világ a hadviselés új fejezetéről, a cyber defence-ről gondolkodik, és számos ország óriási erőfeszítéseket tesz és hatalmas erőforrásokat koncentrálnak – például Kína – a kibernetikai hadviselési képesség fejlesztésére.

Az elmúlt év fontos eseményei között meg kell említeni, hogy ez év február 21-én a köztársasági elnök úr a miniszterelnök úr ellenjegyzését követően jóváhagyta az ország fegyveres védelmi tervét. Említettem, hogy kidolgozásra került a Magyar Honvédség új hadrendje, amely az MH reális műveleti képességén alapul. Elfogadásra került a haderő-fejlesztési elgondolás, amely az általános haderőszükségletet tartalmazza. Átalakítottuk a Magyar Honvédség készenléti szolgálati rendszerét azért, hogy a rugalmas reagáló képességet biztosíthassuk. Kivontuk a hadrendből a MiG-29-es harci repülőket és a NATO integrált légvédelmi rendszerében a légtér-szuverenitást a JAS-39 Gripen típusú gépek vették át.

Feltétlenül az eredmények között említem meg, hogy mindenfajta zökkenő nélkül folyamatosan biztosítottuk az EU soros elnökségével összefüggő, a honvédelmi tárcát érintő feladatok végzését. Nagyon fontos, hogy az igen nehéz költségvetési helyzet ellenére is biztosítani tudtuk a haderő folyamatos működését, az ország fegyveres védelmére és a nemzetközi feladatokra való felkészülés folyamatosságát. Folyamatosan biztosítottuk mintegy ezer katona külföldi műveletben, misszióban való tartását. Meg kell jegyezni, hogy a kiképzési és egyéb erőforrások nagy részét erre a feladatra koncentráltuk.

Miután lényegében létrehoztuk a tartalékos rendszert, ennek keretében megkezdtük a hadköteles korú lakosság katonai nyilvántartásának aktualizálását, és – ahogy mondtam – elkezdtük fejleszteni az önkéntes tartalékos rendszert. Kétezer önkéntes tartalékosal rendelkezünk, akik egyben önkéntes védelmi tartalékos státuszban és a HM EI Zrt., tehát a saját vállalatunk munkavállalóiként munkavállalói státuszban is szerepelnek. A korábbi őrző-védő kft.-k személyzetével szemben ez egy valós új képesség, hiszen bármilyen minősített helyzetben, például árvízi katasztrófa esetén, ez a 2 ezer önkéntes védelmi tartalékos katona parancs alapján – merthogy kiképzett és katonai esküt tett katona – haladéktalanul és teljes egészében igénybe vehető például az árvízi védekezés feladataira. Korábban az őrző-védő kft.-k emberei a munkaidejük lejártakor hazamentek, és ha azt mondták nekik, hogy árvíz van, segíteni kéne, akkor jó esetben megvonták a vállukat. Ezt azért részletezem, mert mindig megkapjuk, hogy ez csak áltartalékos dolog, ez nem valós képesség. De bizony ez valós

képesség! Olyan képesség, amely korábban nem létezett. Ahogy mondtam, egészségügyi, pszichikai alkalmassági vizsgálaton, nyílt karabélyra történő kiképzésen, alaki kiképzésen és a katonai eskü letételén keresztül vezetett az önkéntes védelmi tartalékosok útja a jelenlegi státuszukhoz.

Ha helyesen vesszük figyelembe – mert e tekintetben is folyton kapok támadásokat – a költségeket és a pénzért kapott képességet, akkor megállapíthatjuk, hogy ha a korábbi rendszerben kifizetett, az őrző-védő cégek számára folyósított vállalkozási vagy megbízási díjat adott összegnek véve mellé tesszük azt az összeget, amibe 2 ezer önkéntes védelmi tartalékos katona rendszerbe állítása és rendszerben tartása kerülne, plusz figyelembe vesszük, hogy mekkora tényleges költségbe kerül az EI Zrt.-nek az ő alkalmazásuk, akkor azt az eredményt kapjuk, hogy közel 1,5 milliárd forinttal kevesebbe kerül a mostani rendszer, mint az előző.

Megemlítem az eredmények között, hogy a tárca jogi képviselői tevékenységét a negyvenvalahány külső ügyvédi iroda helyett, amelyek korábban alkalmazásban álltak – bocsánat, ebben nem csak ügyvédi irodák voltak; azt hiszem, 45 volt a külső megbízásoknak a száma, mindenféle tanácsadó-, média-, meg egyéb cégek is, de jórészt ügyvédek voltak ebben –, ehelyett egy saját jogi képviselői főosztály szervezésével, amelyet a megadott tárcalétszám-kereten belül tudtunk kialakítani, magunk látjuk el a jövőben a Honvédelmi Minisztérium és a honvédség jogi képviselőit.

Önök ismerik, mert jelentős vita folyt róla, törvényt fogadtak el: január 1-jével megkezdte működését a Nemzeti Közszerződési Egyetem. Konzolidáltuk, stabilizáltuk a Nemzetvédelmi Egyetem működését, és megkezdtuk a felkészülést arra, hogy egykaros rendszerben integrálódjon január 1-jétől a Nemzeti Közszerződési Egyetembe.

Csak úgy futólag említem meg a többi téma között, mert nem ez a legfontosabb: igyekeztünk az előző ciklusban tapasztalható korrupciós folyamatokat visszaszorítani a tárcánál, kiépítettük a belső ellenőrzés hatékony rendszerét, és egy sor ügyben – merthogy kénytelenek voltunk, kénytelen voltam – megtettük a szükséges büntetőfeljelentést. Ha jól számolok, eddig olyan 46 feljelentés született. Sajnos a folyamat nem zárult le, hiszen nap mint nap kerülnek még elő érdekes történetek a múltból. Nincs választásom ezekben a kérdésekben. Tehát nem mérlegelhetem, hogy ha az iratokból fehéren-feketén kitűnő módon, minden további vizsgálat, bárkinek a meghallgatása nélkül egyértelmű bűncselekmény alapos gyanújával találkozom, akkor sajnos a büntetőeljárás törvény értelmében feljelentési kötelezettségem van, akkor is, ha nagyon nem jó az, hogy a honvédség és a Honvédelmi Minisztérium az elmúlt egy évben ilyen ügyek kapcsán került a nyilvánosság elé. Sokkal inkább arról a helytállásról kellene szólnia a sajtóbeli híradásainknak, amelyet kitűnő katonáink, nagyszerű tisztjeink és tábornokaink vezetésével akár hazai katasztrófákban, akár a műveleti területen, a missziókban tanúsítanak. Sajnos azonban az az átvilágítás, amelyet külső szakértők bevonásával elvégeztünk, 15 ezer oldalnyi átvilágítási jegyzőkönyvet eredményezett, elképesztőnél elképesztőbb történetekbe botlunk bele vagy botlottunk bele. Zömében, tömegében lezártuk ezt a munkát, a feljelentések révén mindez átkerült a független igazságszolgáltatás területére, ahol reméljük, hogy minél hamarabb pont kerül mindezekre az ügyekre. Annyit hozzátennék, hogy a jogászoknak megbízást adtam arra is, hogy az ügynevezett polgári jogi igényt, tehát a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti igényt az eljárások megindításától azonnal mindenkivel szemben, aki meggyanúsításra kerül, a különféle törvényes eszközökkel, zár alá vétel, s a többi, érvényesítsék, azért, hogy az okozott kár minél nagyobb hányada végül megtérülhessen. Összességében azt kell mondanom, hogy a honvédség fegyelmi helyzete javult az elmúlt időszakban, többek között a szigorú és következetes ellenőrzési tevékenység miatt is.

A honvédség erőivel eredményesen és nagy közmegebecsülést kiváltva működött közre a 2010 kora nyarán bekövetkezett árvíz, illetve a 2010. októberi vörösiszap-katasztrófa

következményeinek elhárításában, továbbá részt vettünk az újjáépítésben is, amint azt a kolontári híd révén mindenki láthatta.

Átvilágítottuk a tárca gazdasági társaságainak vezetési struktúráját. Bizonyára emlékeznek rá, hogy valamennyi gazdasági társaság valamennyi első számú vezetőjét új személyekkel váltottuk fel, és minden testületet is megújítottunk abban a formában, hogy szemben a korábbi gyakorlattal, lényegében azonos személyi összetételű felügyelőbizottságok, illetve igazgatóságok állnak az egyes részvénytársaságok élén, azzal, hogy tiszteletdíjat, díjazást csak egy helyről kapnak. Ez önmagában több millió forintot megtakarítást eredményezett. 2011 második felétől egy új működési struktúrára térünk át, amely még szorosabban összefogja majd a HM által irányított állami tulajdonú gazdasági társaságokat, és további előnyöket, sinergiákat, költségmegtakarítási lehetőségeket fogunk föltárni ezáltal.

Szeretném elmondani, hogy bár nem nálunk realizálódik közvetlenül, de az elmúlt egy évben a használaton kívüli honvédségi ingatlanok értékesítéséből 7,7 milliárd forint bevételt realizált az MNV Zrt.

Az természetes, hogy teljesítettük a nemzetközi fegyverzetkorlátozási kötelezettségeinket, erősítettük a honvéd hagyományok ápolását. Egy új Társadalmi Kapcsolatok és Hadisírgondozó Hivatalt állítottunk fel a minisztériumban, tehát a hadisírgondozás ügyét, amely korábban a Hadtörténeti Intézet és Múzeum egyik osztályaként működött, valós társadalmi fontosságának megfelelő helyre emeltük. Engedjék meg, hogy egy mai élményemet elmondjam ezzel kapcsolatban. Én most a Kozma utcai zsidó temetőből jövök, ahol a Honvédelmi Minisztérium költségén, de ennél fontosabb, hogy a Ludovika Zászlóalj fiatal tisztjelöltjeinek a kétkezi munkájával a mai napon megindult az első világháborús hősi parcella rendbehozatala. Ez egy teljesen elhanyagolt része ennek a zsidó temetőnek, ahol a hazáért elesett izraelita vallású tisztek, tiszthelyettesek és közkatonák nyugszanak; számos sírkövön a magyar hiszekegy, a turulmadár, karmai között a karddal, Nagy-Magyarország térképe, és olyan szimbólumok szerepelnek, amelyek valóban kifejezik azt, hogy az első világháborúban a haza fiai, vallási hovatartozásra tekintet nélkül, a haza hívó szavára bevonultak, és kötelességüket teljesítve közülük sokan a hazáért el is estek. Ezek a hősök kivétel nélkül érdemesek arra, hogy emléküket megőrizzük és ápoljuk. Továbbmegyünk ezen az úton, szintén a tisztjelöltjeink bevonásával, akiknek a nevelése szempontjából is nagyon fontos, hogy a katonaelődöket, a hazáért életüket áldozott hősöket ilyen formában is megtiszteljük és megbecsüljük. Legutóbb Gyergyószentmiklóson járva, megismerve az ottani, szintén első világháborús hősi parcellát, elhatároztuk, hogy még ebben az évben a gyergyószentmiklósi katolikus temető hősi parcelláját is rendbe hozzuk. Remélem, sikerül majd a társadalom szélesebb körében és főleg az ifjúság szélesebb körében is a hadisírgondozás fontosságát megismertetni, és ebbe a tevékenységbe bevonni a magyar fiatalokat.

Sokéves huzavona és szerencsétlenkedés után döntést hoztunk a harmadik háromdimenziós radar telepítési helyszínéről. Ennek a radarnak rendkívüli fontossága van, a medinai helyszínt a SHAPE, az NATO európai főparancsnoksága szakmailag megfelelőnek találta és elfogadta. A jövőben felmerülő költségek tekintetében figyelembe kell venni, hogy a tíz évvel ezelőtti állapothoz képest időközben Horvátország tagja lett a NATO-nak, és öt hasonló háromdimenziós radar is felépült Horvátország területén. Ezeket az adatokat a jövőben nyilván meg fogjuk kapni. Ez sokat enyhít majd a pótlólagos költségek problémáján. A honvédelmi nevelés erősítése keretében folytatjuk a Katonasuli-programot. Szeretném elmondani önöknek, előzetes megállapodásunk van arról, hogy Debrecenben hamarosan megnyitjuk az ország első katonai középiskoláját.

Ha még szabad, elnök úr, szeretnék néhány mondatot mondani a következő időszak stratégiai jelentőségű tervezett feladatairól. Az új honvédelmi törvény módosító indítványairól

tegnap szavazott a Ház, és jövő hétfőn megtörténik a végszavazás is. Számomra rendkívül megnyugtató az, hogy mindössze 24 módosító indítvány érkezett ehhez a törvényhez, amelyek nem hibajavító jellegű, hanem politikai koncepcióbeli különbséget tükröző módosító indítványok. Például a polgári szolgálat versus fegyver nélküli szolgálat, vagy hogy ki legyen a megyei védelmi bizottság elnöke, a megyei közgyűlési elnök vagy a kormány megbízott, és hasonló kérdések a módosító javaslatok tárgyai.

A módosító javaslatok között van egy bizottsági módosító indítvány is. Nagyon röviden csak annyit mondanék, hogy a Csampa alelnök úrral folytatott egyeztetés során – amelyet egy közös ebéd is megelőzött még az előkészítés szakaszában a törvény tárgyában – állapodtunk meg erről a bizottsági módosítóról. A most hatályos törvény úgy szól – 1993-ra visszamenő szabály ez –, hogy bizonyos intézkedések tervezetét, amelyek legalább ezer főt érintenek, a minisztérium köteles előzetesen papíralapon megküldeni a honvédelmi bizottságnak. Amikor ez a '93-as szabály született, internet még egyáltalán nem létezett. Azóta azonban ezek a tervezetek, sőt ezen túlmenően valamennyi tervezet egyidejűleg megjelenik a Honvédelmi Minisztérium hivatalos honlapján, és egyetlen kattintással bárki megismerheti ezeket a tervezeteket. Ezért bátorkodtunk ezt az idejétmúlt szabályt a törvényből mellőzni a kodifikáció szakaszában. Megnéztük azt is, hogy az elmúlt öt évben hány száz ilyen tervezetet küldtünk át a honvédelmi bizottsághoz, és azt láttuk, hogy bizony elég nagy számban voltak ilyen tervezetek. Megnéztük azt is, hogy hány reakciót kapott a minisztérium ezekre a tervezetekre és azt láttuk, hogy ez a szám nulla. Ezért meglehetősen pazarlónak és nem környezetkímélőnek tűnt volna fenntartani azt a helyzetet, hogy kisebb erdők kiirtása révén küldjük át papíralapon a titkárságra olyan dokumentumokat, amelyek a honlapunkon bármikor hozzáférhetők.

Megértve azonban képviselőtársainknak azt a kifogását – az MSZP-s képviselők is kifogásolták ezt a dolgot és az utolsó pillanatban Csampa Zsolt alelnök úr is megkeresett ezzel az igénnyel –, hogy mégis szeretnék, ha a bizottság külön kapna tájékoztatást, és nem az történne, hogy mindenki, amikor kedve van, naponta egyszer rákattintana a HM honlapjára, hanem személyre szólóan kapnának értesítést, azt a javaslatot tettem – ami persze nem kompromisszum, mert igazából túlmegy a jelenlegi törvényi szabályozáson –, hogy a jövőben nemcsak az ezer főnél többet érintő, hanem valamennyi tervezetről személyre szóló e-mailben azonnal, egyidejűleg tájékoztatni fogunk. Így az erdőket is megkíméljük, s még csak rá sem kell kattintani a honlapra, mert mindenkinél fog villogni a lámpa, hogy levél érkezett. Tehát e-mailben mindenki mindent meg fog kapni, mert mi a bizottságot úgy tekintjük, mint a szuverenitás, a főhatalom gyakorlására hivatott Országgyűlés legfontosabb szakszervét a honvédség és a Honvédelmi Minisztérium irányában. Mi örülünk annak, ha a parlamenti ellenőrzés a lehető legteljesebb és leghatékonyabb lesz, s ennek tulajdonképpen mintegy elébe mentünk ezzel a javaslattal. A teljes körű személyre szóló iratbetekintést és a személyes dolgozószobába való irateljuttatást tartalmazza ez a bizottsági módosító indítvány. Úgy gondolom, ennél többet már nem nagyon lehetne tenni a bizottság és a képviselők tájékoztatása érdekében.

Már csak egy kérdést emelnék ki a jövőbeli feladatok közül. Persze sok mindenről lehetne még beszélni, de ami engem az elmúlt időszakban legtöbbet foglalkoztatott, az a bürokrácia elleni fellépés. A rendszerünk sajnos meglehetősen elbürokratizálódott és ez nagyon jelentős erőforrásokat köt le. Az életünket jelentős mértékben meg tudjuk könnyíteni akkor, ha a felesleges papírok gyártása helyett a döntések a megfelelő szinteken születnek meg. Engedjék meg, hogy két vidám példát elmeséljek azzal kapcsolatban, hogy miért ütött szöveget a fejemben, hogy itt alapos tennivalóink vannak még.

A minap kaptam egy felterjesztést. Az irat a Hadtörténeti Múzeumból indult. A gyűjteményi osztály vezetője megállapodást kötött egy magángyűjtővel, mely szerint egy használt második világháborús katonai posztóköpenyt elcseréltek néhány rozsdás csajkára. A

csere értékarányos volt, pénz tehát nem mozgott, az említett tárgyakat kicserélték. Ezt a megállapodást a gyűjtemény vezetője felterjesztette a múzeum főigazgatójához, Kovács Vilmos ezredes úrhoz, aki ezt jóváhagyásra felterjesztette az öt felügyelő parlamenti államtitkár úrhoz, Simicskó államtitkár úr pedig – ilyenek a szabályaink – felterjesztette hozzám. Végző soron tehát én engedélyeztem a csajka és a posztóköpeny kicserélését.

De mondok egy másik példát is. Miniszteri szinten kell meghozni minden döntést az egyes eszközeink rendszerből való kivonására, feleslegessé nyilvánítására. A minap aláírtam egy hadrendből kivonó határozatot, amely három darab kézikocsira vonatkozott. Ezek olyan kis tolókkák, amelyeken a harckocsijavító üzemben a motorokat mozgatják. Nyilván ismerik a képviselő urak, ez az a kézikocsi, amelynek kis fogantyúja, kis platója és négy kicsi kereke van. Ez is miniszteri szinten dőlt el a Magyar Honvédségben. Itt jelentős teendőink vannak. Úgy gondolom, ha néhány szintet ezekben az ügyekben sikerül megspórolni, akkor az így felszabaduló erőforrásokat oda lehet fordítani, ahova valók, és arra lehet szólni, ami a legfontosabb feladatunk: ez pedig a Magyar Honvédség kiképzettsége, felszereltsége és ellátása.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük a tisztelt miniszter úr beszámolóját. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e kérdés.

Budai Gyula képviselő úrnak adom meg először a szót.

Hozzászólások, reflexiók

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nekem nem kérdésem lenne, hanem engedjen meg néhány gondolatot.

Egykori, volt katonai kollégistaként nagy örömmel hallottam, hogy Debrecenben katonai kollégium fog nyílni. Nagyon boldog lennék, ha az a korábbi rendszer, amely valamikor nagyon jól működött, és a jelenlegi tisztikar jelentős részét adják azok a volt katonai kollégisták, akik akár Egerben, Tatán, Balassagyarmaton, Nyíregyházán végeztek, hogy ez a hagyomány nem szakad meg. Mert valamiért megszakadt, és úgy gondolom, az onnan kikerülő tisztikar jelen pillanatban is a honvédség tiszti állományának meghatározó részét adják. Ez volt a magánvéleményem, a megjegyzésem. Tényleg nagyon örülök ennek a kezdeményezésnek, habár mi erről már beszélünk négy szemközt, és miniszter úr jelezte, hogy van egy ilyen irányú törekvés.

A beszámoló egy részéhez kívánok hozzászólni, és csak köszönni szeretném a minisztérium azon munkatársainak a munkáját, akikkel én kapcsolatban álltam, és akikkel közösen végeztük el azoknak az ügyeknek a feltárását, ami az előző időszakra vonatkozott. Valóban nagyon jelentős mennyiségű anyagnak az áttekintésére volt szükség, és valóban egyértelmű, hogy tabula rasát kellett csinálni a minisztériumban azokban az ügyekben, amelyekről miniszter úr beszélt. Ezeket az ügyeket nem lehetett megkerülni, és persze én is szomorú vagyok, hogy a minisztérium ezekkel az ügyekkel kapcsolatban került a nyilvánosság elé, illetve a médiába, de úgy gondolom, ezt minden minisztériumban ugyanígy meg kellett volna tenni, ahogy a Honvédelmi Minisztériumban ezt megtették. Én ehhez csak gratulálni tudok. És bár miniszter úr csak 48 feljelentést tett az általa lefolytatott vizsgálat során, de a mi további 8 feljelentésünk, amely a lakásügyekben és a HM-vesztegetési ügyvel kapcsolatban már szintén az ügyészségen van, ezt a számot bővíti.

Úgy gondolom, a minisztériumnak ez a munkája teljesen egyértelműen bizonyítja, hogy a tárca vezetésében megvolt és megvan az az elhatározás, hogy a Magyar Honvédség megtisztuljon azoktól a tisztektől, illetve vezető beosztású személyektől, akik nem oda illő módon viselkedtek, és nem úgy látták el a feladatukat; illetőleg természetesen az elmúlt

időszak azon ügyeit, amelyek a honvédség működésével kapcsolatban akár a gazdálkodási, akár a szakmai munkával kapcsolatosan fölmerültek, szerintem tisztába kellett tenni.

Miniszter úr, én ezt nagyon szépen köszönöm, és ehhez a munkához további sok sikert kívánok a tárca vezetésének. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdés nem hangzott el; kérdezem a miniszter urat, kíván-e reagálni az elhangzott véleményekre.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Nem, köszönöm szépen.

ELNÖK: Akkor folytatjuk a kérdések és vélemények körét. Megadom a szót Iváncsik Imre alelnök úrnak. Parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először kérdést szeretnék fölteni, és majd a válasz ismeretében véleményt nyilvánítani.

ELNÖK: Parancsoljon, alelnök úr!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Miniszter úr, mindenekelőtt nagyon szépen köszönöm a részletes, nagyon korrekt tájékoztatást, amely az elmúlt évi munkájáról szólt és a jövőbeni tervekről.

A terület költségvetési részesedése GDP-arányosan még nem volt ilyen alacsony, mint most. Azt szeretném tudni, miniszter úr, hogy az ön által is említett megvonást, ezt a 26,3 milliárd forintot konkrétan mi indokolta, miért következett ez be, miért sújtotta ilyen arányban a 250 milliárd körüli megvonás éppen a honvédelmi tárcát. Mindannyian tudjuk, hogy ennek milyen jelentős, a munkájukat nehezítő következményei vannak.

Ehhez kapcsolódva szeretném megkérdezni, készült-e a kormányzati munka során prognózis, előrejelzés arra vonatkozóan, hogy a tárca a következő években, 2012-ben, '13-ban, '14-ben várhatóan – ezek nyilvánvalóan tervszámok, amelyek módosulhatnak, ha vannak egyáltalán ilyenek; tehát a kérdésem lényege, hogy vannak-e ilyen tervszámok – milyen nagyságrendű forrással gazdálkodhat. Hiszen nyilván az elképzeléseit, a terveit nagyban befolyásolja az, hogy milyen módon tudja ezeket finanszírozni.

A karkedvezményes nyugdíjjal kapcsolatban majd a véleménynyilvánítások között szeretném a véleményemet is elmondani. Most azt szeretném megkérdezni, hogy hány főt érint az, hogy visszajönnek, vissza akarják foglalkoztatni a korábban nyugdíjba vonult, de a korhatárt el nem ért kollégákat, és mi ennek a pénzügyi vonzata. Illetve korábban miniszter úr mondott egy olyat, hogy majd akik visszajönnek, azok átképzésben részesülnek, és aztán mehetnek jegyzőnek. Az időközben megismert önkormányzati reform ismeretében tartható-e még a miniszter úrnak ez az általános megjegyzése?

Az elmúlt időszakban kibontakozott a sajtóban egy vita közöttünk miniszter úrnak azzal a kijelentésével kapcsolatban, amikor az első interjúban, ami erre vonatkozott, azt mondta, hogy hazudtunk a NATO-nak, és most húznak egy vonalat és újraterveznek, és hogy az ön vezetésével a minisztérium egy év alatt felszámolta azt a hitelességi deficitet, ami keletkezett az előző kormányzat idején; illetve az országvédelmi tervben megjelölt képességekre is utalt, hogy amikor kereste, kérdezte, hogy hol vannak ezek a képességek, ezek nem voltak valóságok. Később folytatódott ez a vita, és nagyon érdekes nyilatkozatot tett ez ügyben a NATO egyik illetékese is. Miniszter úr közben már finomította, módosította egy kicsit ezt a megállapítását. Ezzel kapcsolatban szeretném, ha itt elmondaná, hogy egészen pontosan mit értsünk ez alatt; ki hazudott, mit hazudott, hogyan sikerült ezt korrigálni. Aztán majd én is természetesen az ezzel kapcsolatos véleményemet elmondom. Jó volna, ha ebben

az ügyben, ha másképp nem, legalább nyugtázzuk a véleménykülönbségünket, de tisztán láthatnánk, ki mit gondol, mit ért ez alatt.

A katonai stratégiával kapcsolatban szeretném kérdezni, miután a sajtóban megjelent egy olyan, ezek szerint téves információ, hogy elkészült a katonai stratégia; közben Juhász Ferenc úr nemrég írásbeli kérdésére válaszolva miniszter úr egy részletes tájékoztatást adott arról, hogy készül a nemzeti biztonsági stratégia a Külügyminisztérium irányításával, nyilván ennek folyományaként közben zajlik a munka a Honvédelmi Minisztériumban is, és majd a kormány, amikor lehetőség lesz rá, jóváhagyja a katonai stratégiát. Mikorra várható, hogy eljutunk odáig? Egyébként azt örömmel láttam, hogy a miniszter úr előrebozsátotta, hogy majd a honvédelmi bizottságban is lesz mód megismerkedni még a jóváhagyás előtt ezzel a tervvel.

Miniszter úr véleményét szeretném arról kérni, hogy az eddigi munkálkodása alapján, illetve azon részdöntések, fontos döntések alapján, amelyek eddig történtek, szükségesnek tartja-e átfogó védelmi felülvizsgálat végrehajtását a tárcánál a következő évek valamelyikében. Visszatekintve a korábbi történésekre, illetve a nemzetközi gyakorlatra, ez általában hat-nyolc-tíz évente valamennyi országban meg szokott történni. Az előző ciklusokban is valamilyen típusú felülvizsgálat általában volt, utoljára 2002-2003-ban történt ilyen. Indokolja-e bármi azt, hogy esetleg a közeljövőben egy újabb ilyen védelmi felülvizsgálat történjen?

Szóba hozta miniszter úr – egyébként is kérdeztem volna – a katonai életpályamoddell kapcsolatban, hogy ezek szerint most már azt tudjuk, hogy mikorra várható, hogy egy kormányzati szintű egyeztetett életpályamoddell véglegesítésre kerülhessen. El tudná-e mondani miniszter úr egy-két mondatban, hogy mi a lényege annak az életpályamoddellnek, amivel a katonák az ön iménti tájékoztatása szerint elégedettek?

A medinai helyszínekjelölés ügyében miniszter úr utalt arra az új horvát jelentős képességre, amivel bővült a NATO összképessége. Ez valóban teljes körben megoldja-e azokat a hiányokat, amelyeket egy a nélküli medinai helyszín vitathatatlanul fölvetet.

Még egy dologra szeretnék rákérdezni. Ön egy Juhász képviselő úrnak adott nem régi írásos válaszában utal arra, hogy a 2011-12-re szóló hadrend a Magyar Honvédség reális műveleti képességein alapulva elkészült. Szeretném megtudni, hogy ez megismerhető-e, és ha igen, milyen módon, mert szeretném ezt alaposan áttanulmányozni. Előre is nagyon szépen köszönöm a válaszokat

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem miniszter urat, hogy most kíván-e reagálni, vagy a többi kérdés elhangzása után együtt kíván válaszolni a kérdésekre.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Ahogy parancsolják.

ELNÖK: Mivel elég sok kérdés hangzott el, jobb lenne, ha most válaszolna rájuk miniszter úr. Parancsoljon!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Miért ilyen alacsony a költségvetés, szólt az első kérdés. Tudni kell, hogy mintegy 29 milliárd forint átfutó tétel, amit a honvédelmi tárca korábban a kordedvezményes nyugdíjak ellentételezésekképpen csak mintegy átfolyatott önmagán – mert megszavazták neki, és ő rögtön továbbadta a nyugdíjbiztosítónak –, éppen a tiszta vizet a pohárba elv érvényesítése érdekében kikerült a tárca 2011-es költségvetéséből, tehát formailag eleve ennyivel kevesebb a költségvetésünk. Ez nyilván GDP-arányos százalékban is kifejeződik, hiszen ez a költségvetésnek mintegy a 10 százaléka. De tudjuk jól, hogy ez eddig sem a HM céljaira fordítódott, hanem az egykori

katonák nyugdíjainak a tárca felelősségi körébe tartozó kipótlását jelentette. Tehát amikor csökkenő honvédelmi költségvetésről beszélünk, akkor ezt feltétlenül figyelembe kell venni.

Miért sújtotta 26,3 milliárd forintos mértékű és mintegy 10 százalékos arányú megvonás a honvédelmi tárcát? És miért éppen a honvédelmi tárcát? Tisztelt Bizottság! Mindegyik tárcát hasonló mértékben sújtotta az elvonás. Van olyan tárca, amelyik magasabb százalékos aránnyal volt kénytelen szembesülni, és van, amelyik egy-két százalékkal alacsonyabb elvonással.

Készült-e prognózis arra, hogy várhatóan milyen forrásokkal gazdálkodhatunk? Igen. Elkészült és jelenleg közigazgatási egyeztetésen van az az előterjesztés, pontosabban még nincs közigazgatási egyeztetés, hanem csak a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumba került megküldésre, amelyik a következő tíz év forrásprognózisával foglalkozik. Mivel nem zárt ülésen vagyunk, ennek az előterjesztésnek a lényegét most nem fogom elmondani, de annyit talán előre lehet vetíteni, hogy az előttünk álló néhány évben reálérték-megtartást, majd 2015-21 között évi 0,1 százalékos GDP-arányos részesedésvölkedést irányozunk elő, tudniillik a haderőtervezés ilyen előre levert cölöpök nélkül nem tud működni, e nélkül nem tudnak dolgozni a haderőtervezők, és a NATO rendszerében is szükséges ezeket a számokat jelentenünk. Emellett természetesen folyamatosan jelezzük a kormány felé, hogy vannak olyan képességihiányok, amelyek külön kezelést igényelnek, amelyek érdekében külön projektköltségvetések megadása iránt fogunk folyamodni az elkövetkező években. Ezek a kérdések a haderő különböző területeit érintik. Ezt tehát a költségvetésen felül szeretnénk megkapni.

Hány főt érint a felső öregségi korhatár alatti nyugdíj kérdése? Összesen 11 442 főt. Arra a kérdésre, hogy hányan kerülnek majd visszafoglalkoztatásra, nem lehet válaszolni, hiszen ez nem a miniszter döntésétől függ. A törvény választási lehetőséget fog kínálni az öregségi korhatár alatti nyugdíjasoknak, hogy maradnak-e a jelenlegi státuszukban. A jogállásuk nyilván változni fog, de nem kötelesek visszajönni a honvédség kötelékébe. Ha viszont valaki jelentkezik, akkor beosztást tudunk majd ajánlani neki, elsősorban abban az új feladatban, amely ugyancsak vita tárgyát képezte a honvédelmi törvény előkészítése és vitája során. Ez pedig a Magyar Honvédségnek az állami közfoglalkoztatási programokban, a közmunkaprogramokban való részvétele, közreműködése, érteve ez alatt a logisztikai biztosítást és a munkaszervezésben való közreműködést.

Az általános vita idején még nem tudhattam, hogy Barack Obama elnök hasonló témában nyilatkozik meg Washingtonban, aki a csapatkivonásokkal kapcsolatban mondott valamiféle hasonlót. A világért se értsék félre, nem akarok szerénytelen lenni, de én elmondtam a vitában, hogy akik kifogásolják a honvédség részvételét a haza építésében, a hatalmas közmunkaprogramokban, amelyekhez kétségkívül kell a honvédség szervezési, tervezési, végrehajtási képessége, hiszen rajtunk kívül nemigen van olyan szervezete a magyar államnak, amely ezt megfelelően le tudja bonyolítani, akkor arra is utaltam, hogy Afganisztánban 2006 óta tartományi újjáépítési csoportot működtetünk, s csak az idei évben építünk egy hidat, egy lányiskolát és egy kormányzati épületet, és feltettem a kérdést, hogy Afganisztánt szabad építenünk, a magyar hazát meg nem. S pont ebben az időben beszélt arról Barack Obama elnök, hogy ideje odahaza is építenünk a nemzetet, s nemcsak Kandahárban kell hidakat építeni, hanem Kentuckyban is; ezt a kifejezést használta. Van olyan méltó, társadalmilag hasznos és értelmes feladat, amit a honvédség a jövőben mindazoknak, akik az idő előtti nyugdíjból vissza akarnak térni, biztosítani tud.

A pénzügyi vonzatról éppen azért, mert nem tudjuk, hány nyugdíjas dönt majd úgy, hogy visszatér az aktív szolgálatba, nem tudok nyilatkozni.

Ami a nekem tulajdonított állítást illeti, hogy ezek az emberek majd elmennek jegyzőnek: nem gondoltam arra, hogy egy 55 éves embert, aki úgy dönt, hogy még az

öregségi nyugdíjkorhatár előtt van és még szeretne szolgálni, bárki is jegyzővé akarna átképezni.

Én arról beszéltem, hogy a Nemzeti Közsolgálati Egyetem nyújt egy olyan lehetőséget, pontosan az interdiszciplinaritásánál fogva, azáltal, hogy a leendő közigazgatási szakemberek, rendőri szakemberek és leendő katonák, hivatásos katonák egy helyen tanulnak, bizonyos értelemben közös tantárgyakat és közös alapozó tárgyakat, erre ráfejelve, egy katonai karrier végén, mondjuk azok, akik századosként kikerülnek a rendszerből a harmincas éveikben, majd eldöntik, hogy a Nemzeti Közsolgálati Egyetemen kapott alapképzést továbbfejlesztve, kívánnak-e a közigazgatás irányába mozdulni és ott egy új karriert nyitni, és adott esetben jegyzővé válni valahol, vagy egészen másképp képzelik el a jövőjüket, elmenni a piacgazdaságba; és akkor a honvédségnek őket a reintegrációs rendszeren keresztül kell anyagilag és más módon támogatnia, hogy megtalálják a helyüket a civil életben.

Hazudtunk a NATO-nak, hazudtunk, nem hazudtunk... Nos, én megértem az érzékenységet; biztosan erős volt ez a kifejezés. Mert mondhattuk volna, hogy füllentettünk, mondhattuk volna, hogy félrevezettük, mondhattuk volna, hogy becsaptuk – becsaptuk önmagunkat is. Tettünk egy ígéretet 2007-ben egy tízéves haderő-fejlesztési... – nem „tettünk”, önök tettek, bocsánat – a NATO felé, amely 2010-ig nyomaiban sem valósult meg, tehát az ígért fejlesztések szinte kivétel nélkül elmaradtak. Hogy most erre a helyzetre erős volt-e azt mondani, hogy hazudtunk a NATO-nak 2007-ben, amikor azt mondtuk, hogy 2010-ben itt és itt fogunk tartani, stílus dolga – nekem nem kenyerem a durva beszéd. Én elnézést kérek a képviselő úrtól, ha ezzel megbántottam volna az érzékenységét. *(Iváncsik Imre: Engem személy szerint nem!)* A baj nagyobb. A baj az, hogy 2010 júniusában az első NATO-miniszteri értekezleten, ahol részt vehettem, ott – NATO-szakkifejezéssel élve – out of cycle eljárásra kellett hivatkoznom, tehát hogy kimaradunk most egy kicsit a tervezési ciklusból, és újratervezzük ezt a tízéves haderő-fejlesztési elgondolást. Ez folyik jelenleg. Ennek a határideje hamarosan lejár, és nyilván meg fogjuk ismertetni a bizottsággal mindennek az eredményeit. Szigorúan ragaszkodnék ahhoz a jövőben is, hogy semmi olyat ne ígérjünk, amit a saját reális számvetésünk szerint ne tudnánk megvalósítani.

A katonai stratégia a nemzeti biztonsági stratégia függvényében még az idén elkészül; ebben a Külügyminisztérium közreműködése rendkívül döntő.

Kérdezte még képviselő úr, hogy kifogásoltam, hogy az országvédelmi tervekben írt képességek akkor, amikor ezt a tervet velem a hivatalba lépésem napján ismertették, nem voltak sehol. Meg tudom erősíteni: ez a helyzet. Olyan patyomkin-képességeket tologattak ott nekem a térképen, amelyek nem állnak rendelkezésre. Ebből következően a terv nem volt reális.

Szükséges-e átfogó védelmi felülvizsgálat? Ez játék a szavakkal, mit minek nevezünk. Nyilván lehet adni egy definíciót, hogy mi minősül átfogó védelmi felülvizsgálatnak, mi minősül apró korrekciónak. Én nem nagyon szeretem az ilyen ideologikus megközelítéseket, én a pragmatikus megoldások embere vagyok. Folyamatosan alakítani kell a rendszerünket, mindig a lehetőségekhez, az igényekhez a lehető legcélszerűbben.

Az életpályamodellnek mi a lényege? Tisztelt Képviselő Úr! Ha nagyon röviden akarom összefoglalni, akkor a stabilitás és a kiszámíthatóság, a szubjektív elemek kizárása; az a biztos tudása a katonának, hogy ha teljesít bizonyos feltételeket, eleget tesz meghatározott követelményeknek, akkor ezért meghatározott járandóságok, előmenetel, magasabb beosztás, rendfokozat, tanulási, lakhatási, egyéb lehetőség fogja megilletni.

A medinai helyszín és a horvát képesség összefüggése, a hiányzó részköltő képesség kapcsán, mert erről van szó, hogy kell-e részköltő radarszázadokat üzemben tartani, én úgy látom, hogy békeidőben ezek a horvát képességek elegendőek lesznek, de természetesen a honvédségnek fel kell készülnie arra, hogy ezeknek a nem magyar szuverenitás alá tartozó

eszközöknek az adatai adott esetben hozzáférhetetlenné válnak, és erre a helyzetre le kell biztosítani a szükséges radarképességeket. Ez egy gyönyörű feladat lehet egyébként a január 1-jétől felállítandó önkéntes műveleti tartalékos rendszer számára. Azt hiszem, elég, ha ennyire világos vagyok.

Az új hadrend természetesen, miután képviselő úrnak van C típusú nemzetbiztonsági átvilágítása, az ön számára megismerhető. Szeretettel várjuk a Honvédelmi Minisztériumban, és be fogjuk mutatni minden, a megfelelő bevizsgáltsággal rendelkező képviselő számára.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Megadom a szót Korondi Miklós képviselő úrnak. Parancsoljon!

KORONDI MIKLÓS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Először is szeretnék gratulálni miniszter úrnak és valamennyi munkatársának ehhez a nem kis feladathoz. Örömmel hallottam ezt az előremutató beszámolót. Nem kis feladat volt ebből a romhalmazból egy majdnem vár irányába elment feladatot végrehajtani és egy várat felépíteni, és még csak az elején járunk, hiszen egy év telt el. El tudom képzelni, mennyi más egyéb feladat van még ezen kívül, és nagyon sok az elkövetkezendő időszakra.

Négy rövid kérdést szeretnék csak feltenni. Tudjuk nagyon jól, hogy a MÁV-Cargót 2008-ban privatizálták, az osztrákok felvásárolták, és ezzel együtt valamennyi vasúti vagon is osztrák kézbe került. A kérdésem az, hogy volt-e egyeztetés a Honvédelmi Minisztérium és a MÁV között, hiszen gondolom, a technikai járművek szállítása ezután is szükségessé válik; illetve nem tudom, lesz-e szükség ezután is a technikai eszközök továbbítására, és akkor vajon az osztrákoktól fogunk bérelni, vagy mi lesz, hogyan tovább?

A következő kérdésem: a Ludovika egykori épületének az úgynevezett közszolgálati egyetem rendszerében mi lesz a funkciója, magának a Ludovika épületének?

A kormány és a honvédelmi vezetés a haderőfejlesztés területén rövid és hosszú távon mely területeket súlyozza?

S tetszett mondani, miniszter úr, hogy a fegyveres védelmi terv kidolgozásra kerül: akkor megnyugodhatunk, hogy hazánk védelme biztosítva van, ugye?

Köszönöm szépen, ennyit kívántam mondani.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót a miniszter úrnak. Parancsoljon!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Bevallom, itt körbekérdezve a kollégákat, nem tudunk a vasúttal való egyeztetésről. Valószínűleg a megfelelő tudással rendelkező szakértő nem ül most itt. Azt nem tartom elképzelhetőnek, ismerve a honvédség precizitását, működésének tervezett voltát, hogy ebben a privatizációs folyamatban elsikkadtak volna a honvédelmi érdekek. Hiszen a jelenlegi honvédelmi jogrendszernek épp az a lényege, hogy a tulajdonos személyétől, a tulajdon állami vagy magán jellegétől teljesen függetlenül a honvédelem rendszerében igénybevételre kerülnek gazdasági-anyagi szolgáltatásként azok a javak, adott esetben vasúti szállítási kapacitás, amelyek a honvédség feladatainak ellátásához szükségesek. De megígérem képviselő úrnak, hogy részletesen írásban meg fogjuk válaszolni ezt a kérdést. *(Korondi Miklós: Köszönöm szépen.)*

Az egykori Ludovika épülete – és erről elnök úr nyilván sokkal többet tud nálam mondani – a VIII. kerület egyik gyémántja lehetne, és lesz is, a hozzá tartozó 28 hektáros Orczy-kerttel együtt, amely ragyogó ingatlanfejlesztési, elhelyezési lehetőségeket biztosít a leendő Nemzeti Közszolgálati Egyetem központi apparátusa és épületei és berendezései

számára. Ennek azonban előfeltétele, hogy a jelenleg ugyancsak állami felelősségi körben lévő szervezetet, a Természettudományi Múzeumot megfelelően elhelyezzék. A Ludovika épülete és az Orczy-kert azért is van rendkívül jó helyen, mert ha ott sikerül egy komoly egyetemi sportkomplexumot kiépíteni, akkor az jól szolgálhatja a közelben lévő Orvostudományi Egyetem diákjait is. Tehát egységben kell látni a dolgokat és semmiképpen nem sovén módon, hogy van nekem egy kis valamim, és az csak az enyém. Az egész magyar felsőoktatás szövetébe kell ezt beágyazni.

Amíg a felújítási és elhelyezési problémák nem oldódnak meg, a tervek szerint mindenki marad a jelenlegi helyén, hiszen az integrációnak nem az a lényege, hogy egy helyre költözzünk, hanem hogy egységes vezetés alatt, egy egységes nemzeti szellemű tanterv alapján megkezdjük a köz szolgáinak a közös képzését, dolgozzanak bár a jövőben majd a honvédség, a rendőrség, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a civil közigazgatás vagy éppen a diplomácia területén, hiszen az eddig oly fájón hiányzó nemzeti diplomataképzésnek is helyszíne, színtere tud majd lenni az új közszolgálati egyetem. Reményeink szerint ez egyben az intézmény elit jellegét is ki fogja domborítani.

A márciusban elfogadott törvényben megszabott menetrend szerint haladunk, semmilyen lemaradás vagy csúszás nincs. A három fenntartó miniszter, a közigazgatási, a belügy- és a honvédelmi miniszter megalakította a fenntartói testületet, s abba a képviselőit delegálta. Azt tudom elmondani a saját területünkről, hogy a legfontosabb jövőbeni funkciókat betöltő, az új egyetem vezetésében részt vevő személyek kiválasztása is megtörtént, velük a személyi beszélgetéseket lefolytattam.

Az is gyakran felmerült, hogy feladjuk-e az önállóságunkat. Dehogy adjuk fel! Olyan előnyök miatt integrálódunk egy nagyobb egységbe, amelyek korábban nem álltak rendelkezésre, mert a mostani szeparált, bármilyen magas színvonalú, de csak a honvédtiszti pályára felkészítő és semmilyen más alapképzettséget nem adó egyetemmel szemben a jövőbeli hallgatók megkapják az új karrier viszonylag zökkenőmentes felépítésének a lehetőségét. Az integrációnak van egy óriási előnye, de ahol el kell különülnünk, ott a lehető leghatározottabban elkülönülünk. Ezt úgy tessék érteni, hogy az egyetem Hungária körüti objektuma a jövőben a Magyar Honvédség Ludovika Zászlóalj laktanyája lesz, egy katonai objektum, egy élő, valódi katonai szervezet, egy laktanya az annak megfelelő belrenddel, működési renddel, és ez az objektum természetesen a Honvédelmi Minisztérium kezelésében marad. Tehát amiben integrálódni célszerű, abban integrálódunk, amiben pedig elkülönülni hasznos, abban szeparálódunk.

Mely területeket súlyozzuk a képességfejlesztésben? Nagyon röviden és átfogóan azt tudom mondani, hogy a jövőben az országvédelem képességei azok – ezt a miniszteri meghallgatásomon is elmondtam –, amelyeket az alkotmány és a honvédelmi törvény kötelező parancsa folytán elsősorban szem előtt tartok, hiszen a feladatrendszerünk a haza fegyveres védelmét tartalmazza az első helyen, és minden egyéb csak utána következik. Ebből a képességből tudjuk majd felajánlani azokat az erőket, amelyek a missziós feladatok ellátásához szükségesek. Tehát nem onnan indulunk ki, hogy olyan haderőt építünk ki, amely képes a missziós feladatok ellátására, mert akkor bicegne a kisszék, hanem képessé kell tennünk a honvédséget az országvédelmi feladatokra, amelyekre egyébként a reális fenyegetéseket számba véve jelenleg is képes a szükségképpen módon és mértékben. De mint mondtam, súlyos képességvesztések fenyegetnek minket a jövőben, ha nem hajtunk végre jelentős fejlesztéseket. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rubi Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

RUBI GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Rövid leszek. Először is köszönöm szépen a beszámolót és további eredményes munkát kívánok.

Több ország már bejelentette, hogy ki fogja vonni a csapatait külföldről. Azt szerettem volna a beszámolóban hallani, hogy a jövő év végéig Magyarország is kivonja a külföldön állomásozó csapatait. Ezt hiányoltam a beszámolóból.

Ezenkívül a beszámoló elszámoltatási részéhez szeretnék hozzászólni. Furcsának találtam például egy géppuskaállvány hegesztésének a másfél milliós költségét; a honvédségnél hallottam ilyenről. De honvédségi gépjárművek alkatrészbeszerzésének irreálisan magas áráról is van tudomásom.

Az is jó lenne, hogy a Bocskai lövészdandárnál a katonáink nem járnának lyukas bakancsban. Ugyanis voltam egy rendezvényen, ahol kipakolt a honvédség is, és ott valamennyi katonának lyukas volt a bakancsa és szakadt volt az egyenruhája. Köszönöm szépen, ennyit kívántam elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Simon Miklós képviselő ú!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Mi is voltunk néhányszor a Bocskai lövészdandárnál, de soha nem láttunk ilyen dolgot. Nem tudom, hogy képviselőtársamnak milyen ruhákat raktak ki.

Szeretném megköszönni itt a bizottság előtt is azt a segítséget, amit katasztrófhelyzetekben nyújtott a honvédség.

Két rövid kérdésem lenne. Azt tudjuk, hogy Amerika bejelentette, jelenlétváltozás történik Afganisztánban. Hogy befolyásolja ez a magyar katonák részvételét. Ezenkívül szeretnék néhány szót kérni miniszter úrtól az Afganisztánban szolgáló magyar katonák helyzetét illetően. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót miniszter úrnak.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Rubi képviselő úr kérdése összefügg Simon Miklósnak az afganisztáni ügyeket érintő kérdésével. Az Egyesült Államok elnöke azt jelentette be, hogy annak a searchnek – angolul így hívják ezt a csapaterősítést –, amely emlékeim szerint 2009-ben következett be, egy részét kivonják. Ők menet közben jelentősen megnövelték a hozzájárulásukat, amelynek egy részét, mintegy 30 ezer embert vissza fogják vonni. Számunkra a NATO által közösen és teljesen demokratikusan meghozott döntések az irányadók. A 2010 novemberében Lisszabonban az állam- és kormányfők, valamint a külügy- és védelmi miniszterek részvételével megtartott NATO-csúcstalálkozó a transitionnek, az átalakulásnak, átmenetnek nevezett folyamatot vázolta fel és határozta el. Ennek az a lényege, hogy 2014-re olyan helyzetbe kell hoznunk a törvényes afgán kormányt, hogy a hadseregével és a rendőri erőivel képes legyen átvenni a irányítást és teljes mértékben viselni a biztonsági felelősséget egész Afganisztánért. Ez azt jelenti, hogy ahogy nő az afgán kormányerők létszáma és kiképzettsége, úgy alakul át az ottani nemzetközi erők feladata egyre inkább kiképző, támogató, mentoráló feladattá. Ez a folyamat egyébként megindult a magyar missziós szerepvállalásban is, hiszen az idén nyáron Mazari-Sarifba egy air mentor teamet, egy helikopter-kiképző csoportot fogunk kiküldeni a Kabulban már működő hasonló csoportunk után másodikként.

A dolog nagyon röviden úgy fogalmazható meg, hogy a kiképzésben való részvétel és a kiképzők eredményessége a hazafelé szóló jegy Afganisztánból. Ez a folyamat, miszerint tartományonként, mindig az adott környék biztonsági helyzetét értékelve, feltételvezérelt módon következik be az átadás az afgán kormányerőknek, ez nem naptár szerint

meghatározott. Tehát nincs olyan menetrend, hogy Baghlan tartományt 2012 augusztusában fogjuk átadni, hanem akkor fogjuk átadni az ottani afgán kormánynak és akkor vonjuk ki onnan az erőinket, amikor erre a feltételek megérnek. Erre akkor érnek meg a feltételek, ha egyrészt sikeresen folynak a részben katonai, részben civil újjáépítési műveletek, részben pedig hozzá tudunk járulni az afgán kormányerők felkészüléséhez. De mindenképpen a 2014 egy olyan deadline, egy olyan piros vonal, amelyet a NATO csúcserőkezelete meghatározott önmaga számára; addig el kell érni ezt a helyzetet. Természetesen a nemzetközi közösség nem csapot-papot otthagya, hanyatt-homlok menekül Afganisztánból, semmiképpen sem hagy fel azzal a felelősségvállalással, amelyet Afganisztán népeinek békéjéért vállalt, és tartósan számolni kell azzal, hogy kötelezettségek háramlanak a NATO tagállamaira és a nyugati világra annak érdekében, hogy Afganisztán valóban a béke, a demokrácia és a prosperitás földje lehessen.

Tehát dátum szerint csapatkivonásról nem tudunk beszélni. Miniszterelnökünk Hillary Clinton külügyminiszterrel a múlt héten csütörtökön folytatott megbeszélésén egyrészt maga is hangoztatta az – angolul *together in, together out* – „együtt be, együtt ki”-nek nevezett elvet. Másrészt viszont – és erről itt ebben a bizottságban nagy örömmel számolok be – miniszterelnök úr tájékoztatta a kormányt arról is, hogy az amerikai külügyminiszter asszony a magyar–amerikai kapcsolatok legfontosabb, egyik legkitüntetettebb területeként és eredményeként a Magyar Honvédség katonáinak példamutató afganisztáni helytállását emelte ki.

Az afgán helyzetről általában, ha már itt vagyunk, Simon képviselő úr, azt kell mondanom, fokozatosan javul, Baghlan tartományban is jelentős javulás mutatható ki. Ebben sok mindennek szerepe van, nyilván a koalíciós erők és az afgán kormányerők összehangolt katonai műveleteinek is és sok minden másnak. A veszély továbbra sem múlt el. A legnagyobb körütekintésre van szükség, és azt gondolom, a szükséges óvintézkedéseket meg is tettük. A sajnálatos M-RAP gépjárműbalesetet leszámítva, tavaly augusztus óta személyi veszteséggel járó incidensbe hál' istennek nem kerültek a magyar katonák. Tehát bizonyos mértékű javulás mutatható ki az afgán helyzetben.

A hegesztés, alkatrészellátás kérdése: én azt kérem Rubi Gergely képviselő úrtól, hogy ha van ilyen konkrét információja (*Rubi Gergely: Van.*), kérem, hogy juttassa el hozzánk. Ki fogom vizsgáltatni. Így röptében sajnos nem tudok mit mondani, de nagyon hálás leszek érte, ha megkaphatjuk.

Én remélem, hogy csak valami véletlen lehetett a lyukas bakancs és a szakadt egyenruha; nem mintha nem lennének problémáink ezen a területen. Én köszönöm ezt a jelzést is.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Iváncsik Imre alelnök úrnak. Parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Még egyszer megköszönve miniszter úrnak a tájékoztatóját és a kérdésekre adott válaszokat, azzal szeretném kezdeni, hogy elismerésre méltó a honvédség tevékenysége a munkájának az összes területén. A képességek kialakításában, az itthoni feladatok ellátásában, én azt hiszem, mindaz, amit az elmúlt években, évtizedekben láthattunk a honvédségtől, az példamutató.

S Korondi képviselő úr megjegyzésére szeretném mondani: sohasem volt romhalmaz. Lehet ilyen politikai megjegyzéseket tenni; ezt inkább mondjuk a miniszterekre, államtitkárokra, korábbi vezetőkre, hogy ők milyen tehetségtelenek voltak, és milyen rossz döntéseket hoztak. A romhalmaz kifejezés azért félreérthető, mert sértő az én megítélésem szerint magára a szervezetre – hát róluk beszélünk, akik tisztességgel teszik a dolgukat, függetlenül attól, hogy éppen milyen színezetű a kormány, vagy konkrétan milyen politikusok vezetik a tárcát.

Az elmúlt egy évvel kapcsolatban én úgy ítélem meg – erről többször szoltam már, amikor lehetőségem volt –, hogy túlzóak voltak azok az ígéretek és várakozáskeltések, amelyek részben a kampányban, részben a kormányzás legelején történtek. És sajnos nem volt arra mód, hogy ezeket a tárca vezetése valóra váltsa. Nyilván irreális elvárás is lenne, hogy egy év alatt valamennyi olyan ígélet teljesülhessen, amely úgy szolt, hogy akkor most majd lesz pénz mindenre, jelentős létszámnövelésre meg a jövedelmek rendezésére, technikai fejlesztésre; szerintem nyilvánvalóan azzal kell szembesülnünk mindannyiunknak, hogy korlátozottak a források és a lehetőségek, mint ahogy ezt hallottuk is.

És az is fontos, hogy tiszta képet láthasson miniszter úr arról, milyen lehetőségei lesznek a vezetésnek a következő években. Tízéves tervek mindig is voltak. Az a kérdés persze, hogy azok a prognózisok, amelyek összkormányzati szinten előállnak, és végül a kormány rábólint – mert ezek mindig így készültek –, a következő években megállják a helyüket vagy nem állják meg a helyüket. Volt egy nevezetes nagy mínuszlépcső ebben a dologban, ez 2004 volt, amikor a 2002-2003-ban nagyon precízen és nagyon gondosan, és nem voluntarista módon, hogy majd a hasunkra ütünk, és hazudunk valamit, hanem az összkormányzati tevékenység eredményeként előállt egy prognózis, és 2004-ben jött egy új miniszterelnök, aki azt mondta, hogy hát akkor inentől kezdve ez a prognózis már nem érvényes. És onnantól egészen más körülmények között kellett a későbbiekben dolgozni.

Ez a mostani szint nyilvánvalóan tarthatatlan, és szükséges, hogy minimum abban az ütemben emelkedjen, amit miniszter úr előre jelzett. Nagyon izgalmas lesz, hogy az akkori helyzet szerint, az akkori lehetőségek szerint valóban fog-e emelkedni abban a mértékben – őszintén remélem, hogy így lesz. Ezzel nagyon fontos történelmi tettet fog majd az akkori kormány végrehajtani a honvédelem forrásainak a növelése érdekében. És ha azt is sikerül megvalósítani, amit miniszter úr említett, hogy tervezik projektek finanszírozására külön forrásokat előállítani, személy szerint is igen nagy örömmel fogok kezdet rázni miniszter úrral, és gratulálni fogok ahhoz, ha ezt sikerül megoldani, hiszen az azt fogja jelenteni, hogy több olyan feladat végrehajtására lesz mód, amire korábban nem volt, mint ahogy erre miniszter úr utalt.

A NATO tervezési folyamattal kapcsolatban szerintem teljesen hasonló a helyzet, mint az itthoni tízéves fejlesztési tervek ügyében. Nem hiszem, hogy bárki tudatosan félre akarta volna vezetni a szövetségeseket, hiszen maguk a tervek is szakemberek javaslatai alapján, szakemberek közreműködésével készülnek, így állnak össze, és két évente mindig fölülvizsgálják. Szerintem az nem új keletű jelenség, hogy a legjobb szándékkal megfogalmazott terveket folyamatosan át kell ütemezni, éppen azért, mert nem sikerül a forrásokat úgy biztosítani, ahogyan arra szükség lenne a végrehajtás érdekében.

Miniszter úr is utalt rá – és én nem akarok ismét ebbe a vitába bocsátkozni –, hogy a tartalékos rendszer ügyében ők haladnak a maguk által kijelölt úton. Sok sikert kívánok ehhez, és nagyon várom, hogy ez a tartalékos rendszer miként fog felállni és hogyan fog működni. A mi szemünkben ez lesz az olyan érdemi képesség, amit a tartalékos rendszertől várhatunk.

A kordedvezményes nyugdíj ügyében – erről is volt szó a bizottságban, de sok más fórumon is – én egy dolgot tartok elfogadhatatlannak, a visszamenőleges hatályt. Azt megértem, tudomásul veszem, akár még támogathatom is, hogy változtatni akar a kormány a mostani rendszeren, mi is sokat szigorítottunk rajta az elmúlt időszakban, de számomra teljesen elfogadhatatlan, hogy visszamenőleges hatályú döntéseket hoznak ebben az ügyben. Azt meg majd meg fogjuk látni, hogy az érintettek közül hányan jönnek vissza és milyen érdemi beosztást fognak kapni. Erről jó volna akkor is tájékoztatást kapni, amikor ebbe a fázisba érkezünk.

A közmunkaprogramról sem akarok részleteiben szólni. Továbbra is fennáll köztünk a véleménykülönbség ebben az ügyben. Én ezt nem tartom olyan feladatnak, amely a

honvédség érdemi képességeihez hozzájárulna, hanem csak egy szükséges, végrehajtandó, a kormány részéről kiszignált feladatnak tekintem.

Amikor a közszolgálati egyetemről tárgyaltunk, vita bontakozott ki az ügyben. Én magam meglepődtem azon, hogy éppen miniszter úr kezdeményezte ennek az egyetemnek a létrehozását, és úgy ítélem meg, hogy az önálló Nemzetvédelmi Egyetem megszűnése veszteség lesz a honvédség számára. Nagyon bízom abban, hogy miniszter úr a tárcaközi egyeztetés során képes lesz kivívni, hogy a honvédség érdekei megfelelően érvényesüljenek az új egyetem keretein belül is.

Végül szeretnék szólni a kriminalizálásról, azokról az ügyekről, amelyekről miniszter úr most hangnemében és terjedelmében is úgy beszélt, hogy az feltétlenül támogatható, elfogadható. Korábban azt tapasztaltam, mintha ez túlságosan nagy hangsúlyt kapott volna, például egy összefoglaló legelején bő terjedelemben erről volt szó, mintha ez volna a tárca vezetésének a legfontosabb tennivalója. Szerintem nem az. Abban pedig biztos vagyok, hogy az az elszántság, amit miniszter úr ebben az ügyben tanúsít, eredményre fog vezetni, az igazságszolgáltatás meg majd eldönti, hogy azok az ügyek, amelyekben feljelentést tett, valóban bűncselekménynek minősülnek-e.

Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, élni fogok a tájékozódás lehetőségével minden olyan dologban, amely ilyen fórumon nem tárgyalható.

Végül azzal szeretném befejezni, mivel holnap miniszter úrnak névnapja lesz, hogy minden jót kívánok önnek és sok sikert a következő évek munkájához. *(Dr. Hende Csaba: A hazámat szolgálom!)*

ELNÖK: Kérdezem miniszter urat, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Dr. Hende Csaba: Nem.)*

A magam és a bizottság nevében megköszönöm, hogy itt volt közöttünk, köszönjük a beszámolót, a HM és a honvédség egyéves munkáját, személy szerint az ön munkáját is, miniszter úr, és mindehhez a továbbiakban jó egészséget, sok erőt, jó hangulatot és egy fejlődő honvédséget kívánok. Köszönjük, hogy itt voltak, és további szép napot kívánunk valamennyiüknek.

Tisztelt Bizottság! A napirendi pontok megtárgyalásának a végére értünk. A következő ülésünkre várhatóan az őszi ülészak kezdetekor kerül sor, ezért kellemes nyarat kívánok minden kedves képviselőtársamnak és köszönöm, hogy jelen voltak.

Az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 25 perc)

Csampa Zsolt
a bizottság alelnöke

Dr. Kocsis Máté
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Soós Ferenc